

عشرون منقبة في أسبقية الإمام علي

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่าน

อิมาม อะลี บินอะบีตอลิบ

(อะลัยฮิสชะลาม)

عشرون

เชค ดร. อับดุลลอฮ์ อะหมัด อัลยูซุฟ เขียน

เชค ดร. ชะรีฟ ฮาดีย์ / เชค ซัยนุลอาบิตีน ฟินดี แพลและเรียบเรียง

عشرون منقبة
في أسبغية الإمام علي عليه السلام

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของ

ท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ
(อะลัยฮิสซะลาม)

เชค ดร. อับดุลลอฮ์ อะหมัด อัลยูซุฟ

เขียน

เชคซัยนุลอาบิตีน ฟินดี/เชคชะรีฟ ฮาดีย์

แปลและเรียบเรียง

جميع الحقوق محفوظة

ชื่อหนังสือ เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ผู้เขียน เชค ดร.อับดุลลอฮ์ อะหฺมัด อัลยูซุฟ

ผู้แปล/เรียบเรียง เชคชะรีฟ ฮาดีย์ และ เชคซัยนุลออาบิตีน ฟินดี

พิมพ์ครั้งแรก 10 พฤษภาคม 2556

จำนวนพิมพ์ 500 เล่ม

พิมพ์ที่ สำนักพิมพ์ วิทยา 18/10 ซอยประชาอุทิศ69 เขต/แขวงทุ่งครุ กทม.10140

สารบัญ

คำนำ	6
1 บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม	11
2 บุคคลแรกที่ได้ละหมาดตามหลังศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)	18
3 บุคคลแรกของสำนักศิษย์ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)	22
4 บุคคลแรกเป็นผู้บันทึกวะฮีย์	25
5 บุคคลแรกที่ได้รวบรวมอัลกุรอานอันทรงเกียรติ	27
6 บุคคลแรกที่ได้ให้สัตยาบันต่อศาสดา	34
7 บุคคลแรกที่ได้ให้ฉายาว่าเป็นตัวแทนแห่งศาสดา	36
8 บุคคลแรกที่ได้รับตำแหน่งอิมามในอิสลาม	40
9 บุคคลแรกถูกให้ฉายาว่าอะมีรุลมุมีนีน	42
10 บุคคลแรกได้เสียสละชีวิตเพื่อปกป้องศาสดา (ซ.ล.)	45
11 อัศวินคนแรกในวิถีทางแห่งอัลลอฮ์	51
12 ผู้พิพากษาคนแรกในอิสลาม	53
13 ผู้ถือธงนำอิสลามคนแรก	55
14 ผู้เป็นตัวแทนท่านศาสดาที่เป็นคนในตระกูลฮาซิมิ์คนแรก	60
15 บุคคลแรกในอิสลามที่เป็นนักประพันธ์ตำรา	61
16 บุคคลแรกที่วางรากฐานวิชาไวยากรณ์อาหรับ (อันนะหฺว์)	63
17 บุคคลแรกที่วางรากฐาน "ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องการสนทนาทางความเชื่อ"	70
18 บุคคลแรกที่ร่างรัฐบัญญัติ	73
19 บุคคลแรกที่ทำลายเทวรูป	75

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

20 บุคคลแรกที่ถือกำเนิดในมัสนิด	
และถูกสังหารในวิถีศาสนาในมัสนิด	82
ปัจฉิมบท	84
บรรณานุกรม	85

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

سورة التوبة، الآية: ١٠٠

อัลกุร-อาน

"และบรรดาบรรพชนรุ่นแรกจากผู้อพยพทั้งหลาย และใน
หมู่ผู้ช่วยเหลือ(ชาวอันศอร์) และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขา
ด้วยการทำดีนั้น องค์อัลลฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขาและพวกเขาก็
พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว
เป็นสวนสวรรค์ทั้งหลายที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่"

(บทอัตเตาบะฮ์ โองการที่ 100)

คำนำ

ตำราระดับสูงทางประวัติศาสตร์อิสลามและคำรายงานฮะดีษแห่งพระศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)ได้กล่าวถึงและเน้นประเด็นเกี่ยวกับภูมิหลังแห่งเกียรติยศของอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)ไว้หลายช่วงที่มีความเกี่ยวพันต่ออิสลามอย่างน่าสนใจทีเดียว และนั่นคือภูมิหลังที่บ่งถึงความภาคภูมิใจและเกียรติภูมิของอิมามอะลี(อ.)อย่างหาที่สุดไม่ได้ มันคือ ภาพลักษณ์แห่งภูมิหลังของท่านอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)ที่มีคุณูปการต่อศาสนาอิสลามและยังเป็นการชี้ให้เห็นพลังศรัทธาของอิมามอะลี(อ.) ต่อภาวะความศาดตาของท่านมุฮัมมัด(ซ.ล.) ที่ได้เกิดขึ้นตั้งแต่เริ่มจากวันแรกที่ได้มีวิโรธวะฮีย์ถูกประทานลงมาแก่ศาสนทูตแห่งอัลลฮ์(ซ.ล.)เลยทีเดียว หรือแม้แต่ในประเด็นการละหมาดตามหลังศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) หรือการยืนเคียงบ่าเคียงไหล่กับศาสดา(ซ.ล.) ต่ออุปสรรคและปัญหาต่างๆในยุคต้นๆของอิสลาม โดยที่อัลกุรอานได้ เน้นย้ำถึงความประเสริฐของบุคคลที่ได้ศรัทธารุ่นแรกเริ่มในอิสลามว่า

"และบรรดาบรรพชนรุ่นแรกจากผู้อพยพทั้งหลาย และในหมู่ผู้ช่วยเหลือ(ชาวอันศอร်)และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น องค์อัลลฮ์ทรงพอพระทัยพวกเขาและพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้วเป็นสวนสวรรค์ทั้งหลายที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่"(บทอ้ตเตาบะฮ์ โองการที่ 100)

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ดังนั้นเมื่อไหร่ที่เราได้พินิจอัตชีวประวัติอิมามอะลี(อ) เราจะพบว่าอิมามอะลี(อ) คือบุคคลแรกที่ได้สร้างเกียรติภูมิแก่ อิสลาม และเป็นบุคคลต้นแบบในทุกๆ ภาพลักษณ์แห่งความ งดงาม ดังตัวอย่างเช่น อิมามอะลี(อ)คือบุคคลแรก ยอมรับอิสลาม คือบุคคลแรกที่ได้ละหมาดตามหลังศาสดา(ซ.ล.) เป็นบุคคลแรกได้ รวบรวมอัลกุรอาน เป็นบุคคลแรกได้ประดิษฐ์ศาสตร์ต่างๆ อิสลาม เป็นหมวดหมู่ และอิมามอะลี(อ)ยังเป็นสานุศิษย์คนแรกของ ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)และอื่นๆ(เราคงจะได้นำเสนอในรายละเอียด กัน)

อิมามอะลี(อ)คือบุคคลแรกได้ให้สัตยาบันต่อศาสดา (ซ.ล.) และท่านอะลี(อ)ยังได้ประกาศยืนเคียงข้างช่วยเหลือศาสดาในการ เผยแผ่ศาสนา เขาคือบุคคลแรกได้บันทึกวะฮีย์(วิวรณ์แห่งอัลลอฮ์) เขาคือบุคคลแรกที่ถูกสัญญาว่าจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งผู้ปกครองภาย หลังศาสดา เขาคือบุคคลแรกได้เสียสละตัวเองเอาชีวิตเป็นเดิมพัน เพื่อปกป้องศาสดา เขาคือบุคคลแรกได้ต่อสู้ในหนทางแห่งพระเจ้า และเขาคือบุคคลแรกได้ถือธงในสนามรบที่เคียงข้างกับศาสดาและ อื่นๆ

เช่นเดียวกัน อิมามอะลี(อ) เป็นบุคคลทรงเกียรติผู้มี บุคลิกภาพ อันงดงาม และเป็นบุคคลพิเศษที่เลอเลิศของ ประวัติศาสตร์อิสลาม โดยผ่านการยืนยันจากงานเขียนและงาน วิจัยของนักเขียนหลากหลายทั้งจากนักประวัติศาสตร์และจาก นักคิดนักเขียน (ทั้งมุสลิมและไม่ใช่มุสลิม)

แท้จริงแล้วศาสนทูตผู้ยิ่งใหญ่แห่งอิสลาม(ซ.ล.) ได้ พยายาม จะส่งสัญญาณและชี้ให้เห็นความประเสริฐของอิมาม อะลีหรือความพิเศษของอิมามอะลี(อ)ไว้หลายบริบทและหลาย

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ครั้งหลายโอกาส ให้แก่สาวกของท่าน และต่อมามีปวงปราชญ์มากมายทุกยุคทุกสมัย ได้ประพันธ์ตำรับตำรา รวมถึงยังมีนักรายงานฮะดีษ นักบันทึกฮะดีษจำนวนไม่น้อยที่ให้ความสำคัญต่อมิติด้านความประเสริฐและบุคลิกภาพ อันทรงคุณค่าของอิมามอะลี(อ) โดยพวกเขาได้รวบรวมเนื้อหาและเรื่องราวที่ส่วนเฉพาะหรือแยกหมวดเป็นเอกเทศออกมาเกี่ยวกับความประเสริฐของอิมามอะลี(อ)อย่างน่าทึ่งทีเดียว

การกล่าวถึงความประเสริฐของอิมามอะลี(อ)นั้นไม่ได้จำเพาะในสำนักคิดหนึ่งสำนักคิดใด แต่ทว่าได้ปรากฏเป็นหลักฐานว่าปวงปราชญ์อุลามาห์ทุกยุคทุกสมัยได้ให้ความสำคัญและกล่าวยกย่องท่านอิมามอะลี(อ)อย่างน่าพิศวง ดังตัวอย่างเช่น หนังสือชื่อดัง **คอซออิซุ อะมีรุลมุญินีน** ผู้เขียนนาซาอี หรือ หนังสือ **อัลมะนากิบ** ผู้เขียน คอรัซมี หนังสือ **มะนากิบ อะลี บินอะบีฏอลิบ** ผู้เขียนอิศฟาฮานี หนังสือ **มะนากิบ อาลี อะบี ฏอลิบ** ผู้เขียนอิบนิ ชะฮ์ ออซุบ และยังมีนักเขียนท่านอื่น ๆ ทั้งในยุคต้น ๆ ของอิสลาม และยุคปัจจุบัน ทั่วโลกได้เขียนถึงความประเสริฐของอิมามอะลี บิน อะบีฏอลิบ (อ)ไว้อย่างน่าสนใจทีเดียว

แน่นอนพระองค์อัลลอฮ์(ซ.บ.) ทรงชี้รางวัลให้ทุกยุคทุกสมัย มีนักรายงานฮะดีษ(วจนะศาสตร์)และนักท่องจำฮะดีษ เพื่อได้ประพันธ์ เขียนตำราและบทความเกี่ยวกับความประเสริฐอิมามอะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ) และต่อมาเราจึงเห็นว่า มีนักเขียนมากมายที่พวกเขานำอัตชีวประวัติอิมามอะลี(อ)มาเผยแพร่ต่อประชาชนและโลกมนุษยชาติ

มุขกลับกัน บรรดาศัตรูผู้ประสงค์ร้ายต่ออิมามอะลี(อ) พวกเขาเพียรพยายามในการที่ปิดกั้นความประเสริฐของอิมาม

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีตอลิบ(อ.)

อะลี(อ) หรือต่อยศของท่านอิมามอะลี(อ)แต่ก็ไร้ผลไม่ประสบความสำเร็จ กลับกันเราได้เห็นการถูกเปิดเผยถึงความประเสริฐและบุคลิกภาพอันงดงามของอิมามอะลี(อ)เพิ่มมากขึ้น และปรากฏการณ์นี้ทำให้ อิบนิ อะบิล ฮะดีด(นักวิชาการชื่อดังสำนักคิดซุนนี) ได้กล่าวประโยคหนึ่งไว้น่าสนใจว่า "ข้าพเจ้าจะไม่กล่าวสิ่งใดต่อคน ๆ หนึ่งที่บรรดาคัดครูของเขาได้ยอมรับต่อความดีงามของเขา นั่น และคัดครูเองยังไม่สามารถจะปฏิเสธความดีงามและความดีเป็นบุคคลตัวอย่างของเขาได้ และไม่สามารถจะปกปิดความดีของเขาให้ได้เลย และข้าพเจ้าจะขอกกล่าวถึงบุรุษผู้หนึ่งที่มีบุคลิกภาพเปรียบพร้อมในทุกมิติ และทุก ๆ สำนักคิด ยังได้เชิดชูเขา เขาคือ มหาบุรุษเป็นประมุขแห่งบุคลิกภาพงดงาม นั่นคือ อิมามอะลี บินอะบีตอลิบ" (ซัรฮฺ นะฮ์ญุล บะลาเฆาะฮ์ อิบนิ อะบิลฮะดีด เล่ม 1 หน้า 35)

ความจริงอันลุ่มลึกและหนักแน่นเช่นนี้ เกิดจากการยอมรับของบรรดานักฮะดีษและนักท่องจำฮะดีษและนักค้นคว้าวิจัย จนทำให้พวกเขาต้องเอ่ยคำพูดที่ว่า "ไม่มีบุคคลใดจากอัครสาวกของศาสดา มุฮัมมัด(ซ.ล) ที่จะมีบุคลิกภาพงดงามและความประเสริฐเลอเลิศ เหมือนกับอิมามอะลี บินอะบีตอลิบ(อ)"

ตำราเล่มเล็ก ๆ เล่มนี้ ข้าพเจ้าจะขอแนะนำเสนอเกี่ยวกับภูมิหลัง บุคลิกภาพอันตรึงใจของอิมามอะลี(อ) ซึ่งไม่เคยมีใครได้รับเกียรติเช่นนี้มาก่อนจากบรรดาสาวกของศาสดา(ซ.ล.) และขอกกล่าวได้เลย ว่าก็จะมีใครเสมอเหมือนกับอิมามอะลี(อ) ในยุคต่อมาเลยสักคน แต่ทว่านั่นคือความพิเศษมีเพียงผู้เดียวที่ถูกจารึกไว้เป็นความทรงจำเป็นความประเสริฐในฐานะภาพและเกียรติยศที่อันน่ายกย่องยิ่ง ข้าพเจ้าได้ตั้งชื่อหนังสือเล่มนี้ภายใต้ชื่อว่า

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

"เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อะลัยฮิสซะลาม)"

เจตจำนงที่ข้าพเจ้าได้เขียนหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา เพื่อนำเสนอกฎมิหลังความสำเร็จอิหม่ามอะลี(อ) ว่ามีเพียงหนึ่งเดียวเท่านั้น อีกทั้งยังได้สืบหาอ้างอิงหลักฐานทางวิชาการจากตำราแนวหน้าของฮะดีษ และประวัติศาสตร์อิสลามทั้งสองสำนักคิด ทั้งซุนนีและชีอะฮ์ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าถึงเกียรติยศและฐานะภาพอันสูงส่งของอิมามอะลี ในภาษาที่ง่ายที่เหมาะสมกับโลกวันนี้

สุดท้าย ข้าพเจ้าขอต่อพระอัลลอฮ์ซ.บ.โปรดมอบความดีงามของงานเขียนข้าพเจ้าหนังสือเล่มนี้ให้เป็นความดีงามแก่ข้าฯ ด้วยเถิด และได้โปรดให้ส่งผลประโยชน์ที่เป็นอานิสงค์ต่อข้าพเจ้าทั้งโลกนี้และโลกหน้าด้วยเถิด

ตั้งพระองค์ตรัสว่า

วันนี้(กียามะฮ์)ที่ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานไม่อำนวยความสะดวกได้เลย เว้นแต่ผู้มาหาองค์อัลลอฮ์ด้วยหัวใจที่ผ่องใส"

(บทอัซซุฮอรอฮ์ โองการที่๘๘-๘๙)

แท้จริงพระองค์ คือรากฐานของความหวัง และเป้าหมายของความปรารถนา เปี่ยมล้นด้วยความเมตตาและการให้ที่ไม่มีที่สิ้นสุด พระผู้ทรงให้การอนุเคราะห์อย่างยั่งยืน

ด้วยจิตคารวะ

อับดุลลอฮ์ อะหมัด ยัลูซุฟ

วันที่ ๒๕ เดือนรอบีษะฮันปี ฮ.ศ.๑๔๓๕

ซาอุดีอาระเบีย

1

บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม

นักประวัติศาสตร์ระดับสูงโลกอิสลามได้กล่าวถึงความประเสริฐ อิมามอะลี(อ)ไว้ว่า แท้จริงท่านอะลี(อ)คือบุคคลแรกที่ได้รับอิสลาม และศรัทธาต่ออัลลอฮ์(ช.บ.)และศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.) โดยตำราประวัติศาสตร์ได้กล่าวรายละเอียดว่า ไม่มีใครเคยยอมรับอิสลามก่อนหน้านั้นสักคนเดียวไม่ว่ามาจากผู้ชายหรือผู้หญิงก็ตาม และนักประวัติศาสตร์กล่าวถึงว่าอิมามอะลีคือบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามจากสาวกของศาสดา(ช.ล.) ต่อมาได้มีนักประวัติศาสตร์อิสลามชื่อดังหลายคนได้ยืนยัน และยังได้เน้นย้ำประเด็นนี้ว่าอิมามอะลี(อ)เองได้กล่าวยืนยันเรื่อง นี้ไว้ว่า

"ข้าแต่องค์อัลลอฮ์ (ช.บ.) แท้จริงข้าคือบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม และข้ายังได้ยืนยันเสียงวะฮยู(วิวรณ์)และยอมรับวิวรณ์นั้น"

รายงานจาก อิบน์ มัรดูวัย สืบรายงานจากอิมามอะลีว่า เขากล่าวว่า" นั่นคือบุคคลแรกที่ได้ยอมรับอิสลาม และเป็นบุคคลแรกที่ได้ ละหมาดตามหลังศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์"

อิบนุ ฮิซาม ได้กล่าวเรื่องนี้ในตำราชื่อดัง **"อัซซีเราะฮ์ตุลนูบวะฮ์"** ว่า " ถือเป็นความโปรดปรานอันยิ่งใหญ่จากพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ.) มอบให้กับท่านอะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ) และจากสิ่งที่พระองค์ทรงสรรคส์สร้างแก่เขา และนั่นคือความปรารถนาดีจาก

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
พระเจ้า(ซ.บ.)แก่เขา ขณะที่ชาวกุเรซได้ประสบความสำเร็จในเวลาอันแสนเจ็บปวดนั้น และที่อะบูตอลิบ (บิดาอิมามอะลี(อ)) มีความดีงามมากมายเป็นบุคคลที่น่ายกย่อง"

ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)ได้กล่าวกับอับบาส ผู้เป็นลุง (ของท่านศาสดา(ซ.ล.)) ในขณะนั้นเขาเป็นผู้หนึ่งที่ใช้ชีวิตที่เรียบง่ายที่สุดของปะนีฮาซิมว่า

“โอ้อับบาสเอ๋ย แท้จริงพี่ชายของอาเจ้า (คืออูตอลิบ) มีลูกหลายคนมีความยากลำบาก และแม้แต่ประชาชน ประสบความยากลำบากดังที่เจ้าพบเจอนั้น ดังนั้นจงมอบเขา(อะลี(อ)) ให้กับฉันเถิด เพื่อแบ่งเบาภาระจากครอบครัว ดังนั้นฉันจะเอาเด็กคนหนึ่งจากครอบครัวของเขา(อูตอลิบ) และเจ้าจงเอาเด็กชายอีกสักคน แล้วเราจะเลี้ยงดูทั้งสองกัน”

อับบาสได้กล่าวว่กับศาสดาว่า "ได้ครับ" แล้วต่อม ทั้งสองได้แยกย้ายกัน จนกระทั่งได้มาพบกันอีกครั้งยังอูตอลิบ ทั้งคู่ได้กล่าวกับอูตอลิบว่า" เราปรารถนาจะแบ่งเบาภาระของท่าน เพื่อให้ประชาชนรู้สึกเข้าใจต่อความยากลำบากของท่าน"

อูตอลิบได้กล่าวกับศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)และอับบาสว่า " ถ้าเจ้าทั้งสองได้ทิ้งอะกิน(ลูกอีกคน)ไว้กับฉัน เท่ากับทำให้เจ้าทั้งสองลำบากในสิ่งที่ต้องการ" ดังนั้นศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) จึงเลือกท่านอะลีเอาไปอุปการะ และเลี้ยงดูส่วนอับบาสได้เอา ยะพัร์ไปเลี้ยงดู ต่อมาอิมามอะลี(อ)ได้อยู่ในอ้อมกอดการเลี้ยงดูของศาสดา(ซ.ล.)จากวันนั้น ถึงวันแต่งตั้งศาสดา(เบ็ยะชะฮ์)ทรง แต่งตั้งให้มุฮัมมัด(ซ.ล.) ดำรงตำแหน่งศาสดาอย่างเป็นทางการ และท่านอะลี(อ)ได้เดินรอยตามศาสดา(ซ.ล.)ตลอดมา และได้ศรัทธาเชื่อมั่นต่อศาสดา(ซ.ล.)มาตั้งแต่วันนั้น"

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีตอลิบ(อ.)

ได้มีรายงานจากนาซาอีย์ ในหนังสือของเขา ผ่านการรายงานจากซัยด์ บิน อัครกอมว่า บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามกับศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.) คือ อะลี บิน อะบีตอลิบ(อ)

ส่วนมากของนักประวัติศาสตร์ชื่อดังต่างได้กล่าวถึงอะลีที่ได้กล่าว ถึงอิมามอะลี(อ)ว่าเป็นบุคคลแรกของประชาชนที่ยอมรับอิสลามและปฏิบัติตามศาสดา(ซ.ล.) และท่านอะลี(อ)มีศรัทธาต่อศาสดาคนแรก นักประวัติศาสตร์ได้ยืนยันว่า ประเด็นนี้ไม่มีความขัดแย้ง ยกเว้นมีจำนวนเบาบางที่มีความเห็นแตกต่าง ดังที่อิมามอะลี(อ)เองได้กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า"ฉันคือผู้เชื่อมั่นอันยิ่งใหญ่ ฉันคือบุคคล ผู้จำแนก(ความจริงความเท็จ) และฉันได้ยอมรับอิสลามก่อนที่ประชาชนเหล่านั้นยอมรับ และฉันได้ละหมาดก่อนที่ประชาชนนั้นได้ละหมาด"

ผู้ใดได้มีจุดยืนและหยุดจ้านต่อหลักฐานในตำราด้านอะลีษเหล่านั้นที่กล่าวถึงความประเสริฐของอิมามอะลี(อ) ก็จะประจักษ์แจ้งต่อความจริงในเรื่องนี้ ดังกล่าวว่าความรู้ของอิมามอะลี(อ)มีมากมายและมีความ ชัดแจ้งไร้สงสัยใดๆ ดังที่วาเกดีย์ อิบน์ยูรยัยร์ ตอบะรี(นักประวัติศาสตร์)ได้เชื่อเช่นนั้น และนั่นคือคำพูดของผู้ที่ได้รับการยอมรับสูง ทั้งเจ้าของหนังสือ อัล อิสตีอาบ ได้ยืนยันเรื่องนี้ไว้อย่างไม่มีข้อกังขา

ในหนังสือ **อุซูดุลมอบะฮ์** กล่าวว่า อะลี(อ)คือบุคคลแรกของประชาชนที่ยอมรับอิสลาม เขาได้ยืนยันอย่างหลักฐานโดยบรรดาปวงปราชญ์จำนวนมากทีเดียว

อิบนุ อับดุลบิร ได้กล่าวไว้ในหนังสือ **อัลอิสตีอาบ** ว่า รายงานจาก ซัลมาน ฟาร์ซี จาก อบูซัยร จากมิกดาด....จากซัยด์ บิน อัครกอมว่า แท้จริงอะลี บินอะบีตอลิบ(อ) คือบุคคลแรกที่

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ยอมรับอิสลาม นั่นคือความประเสริฐที่เหนือกว่าผู้ใด

อิบนุ อีสฮาก กล่าวว่า บุคคลแรกที่ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ ศรัทธาต่อศาสนทูตของพระองค์ มุฮัมมัด(ซ.ล.) ที่มาจากบุรุษได้แก่ อะลี บิน อะบีตอลิบ(อ) นี่คือนักตะนะของ อิบนุชะฮาบ ยกเว้นมีบาง ประโยคที่เขา กล่าวว่า จากบุรุษที่ยอมรับอิสลาม หลังจากท่านหญิงคอดียะฮ์ และนี่คือทุกตะนะทั้งหมดของนักรายงานฮะดีษ เกี่ยวกับท่านหญิงคอดียะฮ์ หลังจากนั้น เขาได้สืบสายรายงานจาก อิบนุ อับบาสว่า "สำหรับอะลี(อ)นั้นมี **สี่** คุณลักษณะพิเศษกว่าใคร **หนึ่ง** บุคคลแรกทั้งจากอาหรับ และไม่ใช่ออาหรับที่ได้ละหมาดตาม หลังศาสดา(ซ.ล.) **สอง** เป็นบุคคลแรกยื่นเคียงข้างศาสดา(ซ.ล.) ในทุกๆภาวะการณ์เกิดวิกฤติ **สาม** บุคคลแรกที่อดทน และอด กลั้นกับศาสดา(ซ.ล.) ในวันที่คนอื่นๆได้วิ่งหนี **สี่** คือบุคคลที่ได้ อापน้ำศพให้ศาสดา(ซ.ล.) และนำร่างศาสดา(ซ.ล.) ลงหลุมทำ พิธีฝัง และเขากล่าวอีกว่า ได้มีสายรายงานจาก ซัลมาน ฟาร์ซีว่า ศาสดา(ซ.ล.)กล่าวว่า บุคคลแรกของประชาชาตินี้ที่จะเข้าสู่สวรรค์ และเป็นบุคคลแรกที่ยอมรับ อิสลาม คือ อะลี บิน อะบีตอลิบ(อ)

รายงานจากซัลมาน อัลฟาร์ซี สืบถึงศาสดาว่าท่าน ศาสดา(ซ.ล.) ได้กล่าวว่า" บุคคลแรกจากพวกเจ้าที่จะเข้าสวรรค์ ๓ คน **สระน้ำอัลเฮอฎ์** และบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามในหมู่ของ พวกเจ้าคือ อะลี บิน อะบี ตอลิบ(อ) และฮากิม นิซาบุรี ได้กล่าว เรื่องนี้ไว้ในหนังสือ **"อัลมุสตัดร้อก"** โดยสืบสายรายงานจาก ซัลมาน ฟาร์ซีเหมือนกัน และสืบสายรายงานจากอิบนุอับบาส กล่าวว่าศาสดา(ซ.ล.)ได้กล่าวว่า"อะลี บิน อะบีตอลิบ(อ) คือ บุคคลแรกที่ศรัทธาต่ออิสลามและต่อมาก็คือ ท่านหญิง คอดีญะฮ์

อะบู อัมรุ บิน อับดुरบิร กล่าวว่า " สายงานจากฮะดีษบทนี้

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีตอลิบ(อ.)

ไม่ได้ถูกประณามหรือโต้แย้งในประเด็นความถูกต้องและความหนักแน่นของสายสายเลย ส่วนอิบนุ ชะฮาบ และอับดุลลอฮ์ บินมุฮัมมัด บิน อะกีล กอตาตะฮ์ และอิบนุ อีสฮาก กล่าวว่ "บุคคลแรกจากบุรุษ ที่ยอมรับอิสลามคืออะลี บินอะบีตอลิบ(อ) และพวกเขามีความเห็นตรงกันว่า ท่านหญิงคอดีญะฮ์ คือบุคคลแรกคร้ที่ทาต่ออัลลอฮ(ซ.บ.)และรอซูล(ซ.ล.)และต่อมาอะลี(อ) เป็นบุคคลที่มาหลังจากนาง เขาได้กล่าวว่า ได้มีรายงานไว้เช่นนั้น โดยสืบสาย รายงานจากอบี รอเฟียะ และยังมีสายรายงานว่ามีคนถามว่า ใครบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามระหว่างอะลี(อ) กับอับูบักร์ เขากล่าวว่า" ขอสาบานต่ออัลลอฮ(ซ.บ.) อะลี(อ)คือบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม ถึงแม้ว่าประชาชนจะสับสนในเรื่องนี้ก็ตาม เพราะว่ อะลี(อ) ได้ปกปิดการยอมรับอิสลามของเขาไว้ แต่ไม่เคลือบแคลงสำหรับเรา แท้จริงอะลีคือบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม

อิบนุ อับดุลบิรกล่าวว่า ได้มีรายงานจาก มุสลิม อัลมิลาลี จากท่านอะนัส บินมาลิก กล่าวว่า"ศาสดา(ซ.ล.)ได้เริ่มละหมาดในวันจันทร์ และ อะลี(อ)ได้ละหมาดตามหลังศาสดา(ซ.ล.)ในวันอังคาร มีรายงานจากชะกิม นิซาบูรี ในหนังสือของเขา โดยสืบสายรายงานจาก อับดุลลอฮ์ บิน บุรีตะฮ์ จากอูบัยด์ กล่าวว่า" ได้มีวิฆนวะฮ์ยูลงให้กับนบี(ซ.ล.)วันจันทร์ และท่านอะลี(อ)ได้ละหมาดตามหลังนบี(ซ.ล.)ในวันอังคาร และยังมีสายรายหนึ่งจากอะนัส บินมาลิก กล่าวว่า"มุฮัมมัด(ซ.ล.)ถูกแต่งตั้งให้เป็นนบีวันจันทร์ และท่านอะลี(อ)ยอมรับอิสลามในวันอังคาร

นาซาอีได้รายงานเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ"อัลคอซอฮิส" โดยสืบสายรายงานจาก เซด บิน อีรกอมาว่า "บุคคลแรกที่ละหมาดร่วมกับนบี คือ อะลี บินอะบีตอลิบ และอีกสายรายงานกล่าวว่า บุคคล

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

แรกที่ยอมรับอิสลามกับนบี คืออะลี บินอะบีฏอลิบ ฮะกิม นีซาบูรี ได้รายงานไว้ในหนังสือของเขา และยอมรับว่าเป็นชะดีษถูกต้อง โดยสืบสายรายงานจากเซด บิน อัครอมว่า "บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามกับท่านรอซูล คือ อะลี บิน อะบีฏอลิบ ท่านชะฮาบียู ได้กล่าวว่าชะดีษบทนี้จัดอยู่ในประเภทชะดีษศอฮ์(ถูกต้อง)

สืบสายรายงานจาก มุฮัมมัด บินอิสฮาก กล่าวว่า "บุรุษคนแรกที่ยอมรับอิสลาม และศรัทธาต่อรอซูล และได้ละหมาดกับศาสดา และเชื่อมั่นในพระบัญชาจากพระเจ้า คือ อะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ) ในสภาพที่ขณะนั้น อะลี(อ)มีอายุแค่ 10 ขวบ และนั่นคือ เป็นความโปรดปรานที่องค์อัลลอฮ์(ซ.บ.)ทรงประทานให้ท่านอะลี (อ)และแท้จริงแล้ว อะลี(อ)ได้ถูกเลี้ยงดูในอังก์ตักของศาสดา(ซ.ล.) ตั้งแต่เยาว์วัยก่อนอิสลามเสียอีก

อิบนุ อิสฮากกล่าวว่า" อะลี(อ)ได้ยอมรับอิสลามขณะที่มีอายุแค่ 10 ขวบ

อิบนุ กะซีร์ได้นำสายรายงานหนึ่งบันทึกว่า" อะลี (อ) คือบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามในตอนที่เขามีอายุแค่ 7 ขวบเท่านั้น

อิบนุ อับบาสกล่าวว่า บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามกับศาสดา(ซ.ล.) คือ อะลี(อ)

สายรายงานหนึ่งกล่าวไว้ในหนังสือ **อุสดุลหมอบะฮ์** โดยมีสายรายงานมากมาย แต่สืบไปถึง อิบนุ อับบาส และเซด บิน อัครอมว่า "บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม คือ อะลี(อ)

รายงานจากเซด บิน อัครอมกล่าวว่า "บุคคลแรกที่ยอมรับอิสลามกับศาสดา(ซ.ล.) คือ ท่านอะลี(อ)

กอฎี มักริบได้กล่าวว่า ดั่งนั้นเขาศรัทธาต่ออัลลอฮ(ซ.บ.) คือท่าน อะลี(อ) และยังได้ศรัทธาต่อรอซูล(ซ.ล.)ในขณะ

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ประชาชน ยังตั้งภาคีอยู่เลย และเขาได้เชื่อมั่นต่อศาสดา(ซ.ล.) แต่ประชาชนได้กล่าวเท็จให้ศาสดา(ซ.ล.) และ อะลี(อ)คือบุคคลแรกที่ได้ศรัทธาต่ออัลลอฮ์ และยังเป็นเริ่มต้นแรกของยุคเริ่มต้นอิสลาม และเขาคือ มาจากกลุ่มกลุ่มชนที่ใกล้ชิด ผู้สัจจริง และถือว่าเป็นสิทธิอันชอบธรรมที่จะกล่าวถึงสองคุณลักษณะนี้ ดังโองการที่ว่า"**โอ้บรรดาศรัทธาชนทั้งหลาย**" หมายถึง อะลี(อ)คือหัวหน้าของพวกเขา

แน่นอนได้มีตำราอีกมากมายด้านประวัติศาสตร์อิสลาม ได้กล่าวสนับสนุนและเน้นย้ำเรื่องนี้ และรวมไปถึงบรรดาอะดะบะฮ์มากมาย กล่าวว่า อะลี (อ)คือบุคคลแรกที่ยอมรับอิสลาม เพราะไม่มีใครมาก่อนเขา และไม่มีใครปฏิเสธคัดค้านในประเด็นนี้เลย ยกเว้นเพียงเล็กน้อย จากนักประวัติศาสตร์ยุคหลังแต่ถือว่าเป็นทัศนะที่ถูกกละเลยไม่ให้การยอมรับ

2

บุคคลแรกที่ได้ละหมาด ตามหลังศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)

ถือว่าเป็นความประเสริฐหนึ่งของท่านอิมามอะลี(อ) และไม่มีใครถูกกล่าวถึงมาก่อนว่าอิมามอะลี(อ) นั่นคือบุคคลแรกที่ได้ละหมาดกับรอซูลแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.) โดยมีหลักฐานและมีสาระดีษรายงานเป็นเอกฉันท์ในเรื่องว่า

นาซาอีได้นำสายรายงานจาก ฮับบะตุลอะรอนี กล่าวว่าฉันได้ยินอะลี(อ) กล่าวว่า

ฉันคือบุคคลแรกที่ได้ละหมาดตามหลังกับศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)

รายงานจาก เซด บินฮัรกออม กล่าวว่า บุคคลแรกที่ได้ละหมาด ตามหลังนบี คือ อะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ)

รายงานจาก อัมรฺ บิน มัรเราะฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ยิน อับูฮัมซะฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ยิน เซด บิน ฮัรกออม กล่าวว่า บุรุษคนแรกที่ได้ละหมาดตามหลังศาสดา คือ อะลี บินอะบีฏอลิบ(อ)

รายงานจาก อิบ้าด บินฮับตุลลอฮ์ กล่าวว่า ฉันได้ยินอะลี(อ) กล่าวว่า ฉันคือบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์ และฉันเป็นน้องของรอซูลแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)และฉันเป็นสหาย(สาวก)ที่ยิ่งใหญ่ของศาสดา(ซ.ล.) ที่มีใครกล้าจะแอบอ้าง นอกจากเขาผู้นั้นเป็น

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ผู้มดเท็จและฉันได้ละหมาดกับบรอซูลแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)ก่อน
ประชาชน ในมักกะฮ์จะละหมาดถึง 7 ปีเสียอีก

รายงานจาก อิบน์ มัรดูวัย จากฮับบะฮ์ บิน ยูวัยห์ กล่าวว่า
ท่านอะลีได้กล่าวว่า ฉันได้มีสการละหมาดต่อพระองค์อัลลอฮ์
(ซ.บ.)กับบรอซูล(ซ.ล.) ในอายุเจ็ดขวบ ขณะนั้นยังไม่มีใคร
สักคนที่ได้เฝ้าต่อพระองค์จากประชาชาตินี้

อิบนุ อับบาส กล่าวว่า บุคคลแรกที่ได้ละหมาดคืออะลี
(อ)และยาบีร บินอับดุลลอฮ์ กล่าวว่า มุฮัมมัด(ซ.ล.) ได้ถูก
แต่งตั้งให้เป็นศาสดาในวันจันทร์ และอะลี(อ)ได้ละหมาดกับศาสดา
ในวันอังคาร

ในหนังสือ"อัลอิสตีอาบ" รายงานว่าท่านอะลีกล่าวว่า ฉันได้
ละหมาดกับนบี(ซ.ล.) ในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่มีเลยสักคนที่จะละหมาด
นอกจากท่านหญิงคอดียะฮ์

สืบสายรายงานจากฮับบะฮ์ บิน ยูวัยห์ สืบไปถึงอะลี
(อ)กล่าวว่า ฉันไม่เคยรู้มาก่อนเลยว่ามีใครบ้างที่เป็นผู้เฝ้าต่อ
อัลลอฮ์(ซ.บ.)ก่อนฉัน เพราะว่าฉันได้เฝ้าต่อพระองค์ก่อน
ที่จะมีใครจะเฝ้าเสียอีก ก่อนพวกเขาถึงห้าปีหรือเจ็ดปีเสียอีก
และสืบสายรายงานจากอบูอัยยูบ อันศอริ จากนบี(ซ.ล.) กล่าวว่า
"ฉันได้ละหมาดในขณะที่อะลีมีอายุเจ็ดขวบที่ได้ละหมาดกับฉัน
และเวลานั้นไม่มีใครเลยจากผู้ชายที่ได้ละหมาด พร้อมกับฉันสัก
คนเดียว(ยกเว้นอะลี(อ))

นาซาอีได้กล่าวในหนังสืออัลคอซอฮ์ สืบสายรายงาน
จากอะลี(อ)ว่า อะลี(อ)ได้กล่าวว่า ฉันได้ศรัทธาต่ออิสลามก่อนที่
ประชาชนอื่น ๆ ถึงเจ็ดปี และสืบสายรายงานจากอะลี(อ)เหมือน
กันว่า ฉันไม่รู้จักใครเลยสักคน ในเวลานั้นที่เป็นผู้เฝ้าต่อ

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

อัลลอฮฺ(ซ.บ.) นอกจากฉันเท่านั้น ฉันได้อิวาตะฮ์ต่ออัลลอฮ์ ก่อนที่จะมีใครได้อิวาตะฮ์เสียอีกถึงเก้าปี และบางตำรากล่าวว่า เจ็ดปี

สะกิม นิซามูรี กล่าวถึงเรื่องนี้ในหนังสือ**อัลมุสตัดร็อก** โดยสืบสายรายงานจาก อิบาต บิน अबดุลลอฮ์ อัลอะชะดี จากอะลี (อ)กล่าวว่า" แท้จริงฉันคือบ่าวของพระองค์อัลลอฮ์(ซ.บ.) และเป็นน้องของศาสดา(ซ.ล.) และเป็นเพื่อนแท้ของศาสดา(ซ.ล.) จะไม่มีใครกล้าพูดเช่นนั้น นอกจากว่าเขาเป็นผู้มดเท็จ และฉันยังได้ละหมาดก่อนคนอื่น ๆ ถึงเจ็ดปี และก่อนที่จะมีใครได้กราบไหว้ภักดีต่อพระองค์เสียอีกของประชาชาตินี้

สายรายงานหนึ่งจาก ฮับบะฮ์ อัลอะรอนี ได้กล่าวว่า ฉันได้ยินท่านอะลี(อ)กล่าวว่า แท้จริงฉันได้กราบไหว้อิวาตะฮ์ต่อพระองค์อัลลอฮ์(ซ.บ.) ก่อนจะมีผู้ใดจากประชาชาตินี้จะอิวาตะฮ์ ละหมาดถึงห้าปีเสียอีก และสืบสายรายงานจาก ฮับบะฮ์ อัลอะรอนี กล่าวว่าฉันได้ยินท่านอะลี(อ)กล่าวว่า ฉันคือบุคคลแรกที่ได้ละหมาดกับรอซูลแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.) และนาซาอียก็ได้รายงาน สะดะฮ์บทนี้ในหนังสือ**"อัลกอซอฮิส"** โดยสืบสาย รายงานจาก ฮับบะฮ์ อัลอะรอนีเหมือนกัน

จากอิบนุ अबบาส กล่าวว่า ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ซ.ล.) ได้กล่าวว่า มะลาอิกะฮ์ได้ละหมาดกับฉัน และกับอะลี (อ) ถึงเจ็ดปี แล้วมีคนถามว่า ทำไมถึงเป็นเช่นนั้นหน้หะรอซูลแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)? ท่านตอบว่า" เพราะไม่มีใครทั้งจากบุรุษที่ได้ละหมาดกับฉัน นอกจากอะลีเท่านั้น

ในบทรายงานอีกบทจากหนังสือ **มะนากิบ อัลฆอว์ซมี** บันทีกไว้เหมือนกันว่า ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)กล่าวว่า มะลาอิกะฮ์

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ได้ละหมาดกับฉันและอะลี(อ)ได้ละหมาดอยู่กับฉันถึงเจ็ดปี (ทำไม่หละ) ที่เป็นเช่นนั้น เพราะไม่มี ใครได้กล่าวปฏิญาณ ยอมรับการมีอยู่พระเจ้าเลย ว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ นอกจากฉันและอะลี(อ) และตอบะรีเจ้าของหนังสือ **อัลกอซออีศ** ก็ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยเช่นกัน

เป็นที่กระจ่างชัดเลยที่เดียวจากบรรดาอะดีษได้กล่าว ผ่าน ไปนั้นได้บ่งบอกว่า ท่านอิมามอะลี(อ) คือบุคคลแรกที่ได้ ละหมาดกับนบี(ซ.ล.) และเขายังได้ละหมาดก่อนบรรดาสาวก และก่อนบรรดามุสลิมคนอื่น ๆ ทั้งหมดถึงเจ็ดปีเลยที่เดียวเพราะว่า การละหมาดได้ถูกบัญญัติเป็นข้อบังคับ ตั้งแต่ในคำคินเมียร์อัจ ที่นบี (ซ.ล.) ได้จาริกขึ้นชั้นฟ้า คือก่อนการอิจเราะฮ์ ถึงสามปี ดังนั้นศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)ได้ละหมาดในนครมักกะฮ์ หลังจากถูกแต่งตั้งเป็นศาสดาสิบปี ในขณะที่อิมามอะลี(อ)ได้เดินทางไปกับศาสดา(ซ.ล.)ในถ้ำอิรอห์ หรือเดินไปหุบเขา**ชะบะอะบีตอลิบ** (ที่ถูกปิดล้อม เศรษฐกิจ) และทั้งสองได้นมัสการอิบาดะฮ์ต่ออัลลอฮ์ (ซ.บ.)ด้วยกัน จนกระทั่งได้มีการบัญญัติใช้ให้ละหมาดเป็นข้อ บังคับอย่างเป็นทางการนั่นเอง.

3

บุคคลแรก ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ตามุฮัมมัด(ซ.ล.)

อิมามอะลี(อ) ได้เติบโตด้วยการเลี้ยงดูและอบรมโดยพระ
ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)ตั้งแต่เยาว์วัย ซึ่งได้มอบทุกอย่างให้ในเวลา
นั้นแก่อิมามอะลี(อ) ในสิ่งที่ยิ่งใหญ่ โดยได้สอนสั่ง บ่มนิสัยทาง
ด้านจริยธรรม ฝึกปฏิบัติธรรม ให้ความรู้และชี้แนะในทุกๆด้าน
ดังนั้นจึงไม่ผิดเลยที่จะกล่าวว่า แท้จริงอิมามอะลี(อ) คือ บุคคล
แรกสาขาวิชาของศาสดา(ซ.ล.) หรือ กล่าวว่า อะลี(อ) คือศิษย์เอก
แห่งศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)

กอฎี อัลมัฆริบี ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า " ครั้งเมื่อศาสดา
มุฮัมมัด(ซ.ล.)ได้มีความเพียงพอ จนกลายเป็นผู้สมบูรณ์แบบนั้น
ศาสดาได้นำ เอาท่านอะลี(อ)มาจากกอบูตอลิบผู้เป็นบิดาของเขา
เพื่อแบ่งเบาภาระ และฝึกสอนเขา เสมือนผู้รับใช้รุ่นเล็ก จน
กระทั่งได้ฝึกสอนรับอุปการะและยังเป็นผู้ปกครองของอิมามอะลี
(อ) เสมือนเลี้ยงดูอิมามอะลี(อ)ตั้งผู้เป็นบิดา ดังนั้นอิมามอะลี
ได้เติบโตขึ้นมาในอุ้งตักของศาสดา(ซ.ล.) และได้รับการอบรม
สั่งสอน จนกระทั่งพระองค์อัลลอฮ(ซ.บ.)ทรงให้เขาเป็นผู้มีเกียรติ
และสะอาดบริสุทธิ์ไร้มลทิน(มะซุม) และอะลี(อ)ไม่เคยกราบไหว้รูป

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

เจริญดีใดๆ และไม่เคยตั้งภาคีใด ๆกับพระองค์อัลลอฮ์(ช.บ.)

อิมาม อะลี(อ)ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ด้วยตัวเองถึงข้อเท็จจริงใน
คุณบะฮ์หนึ่งบันทึกไว้ในหนังสือ **นะฮฎุลบะลาเฆาะฮ์** ชื่อคุณบะฮ์
ว่า**"กอลิอะฮ์"** ความว่า

**"แน่นอนข้าได้ติดตามศาสดา(ช.ล.)เหมือนกับลูกอูฐที่ได้
ติดตาม แม่อูฐ(อย่างไม่ว่าคลาดสายตา) ทุกวันท่านจะสอนมารยาท
และชี้แนะความรู้อันเป็นสัญลักษณ์ และสั่งให้ข้าปฏิบัติตามนั้น ทุก
ปีท่านจะอยู่ในถ้ำอิรอห์และข้าก็อยู่ในนั้นด้วย และข้าได้เห็นในสิ่ง
ที่คนอื่นไม่เห็นและในขณะที่นั้นไม่มีบ้านหลังใดที่ยอมรับอิสลาม
นอกจากในบ้านของท่านที่มีท่านหญิงคอดีญะฮ์และข้าเป็นคน
ที่สาม (ยอมรับอิสลาม)และข้าได้เห็นรัศมีแห่งวะฮีย์และสาส์นแห่ง
พระเจ้าเป็นเจ้าและข้าได้ดมกลิ่นแห่งความเป็นศาสดาของท่าน**

**และข้าได้ยินเสียงโอดครวญของมารร้ายชัยฏอน ขณะที่
ที่โองการได้ถูกประทานมายังศาสดา และข้ากล่าวว่า โอ้ศาสดา
นั่นคือ เสียงอะไรหรือ? ท่านศาสดากล่าวว่า นั่นคือเสียงของ
มารร้ายชัยฏอน (ที่ร้องออกมาอย่างเจ็บปวด)ที่มีความหมัดหวัง
จาก ปวงบ่าวของพระองค์ โอ้อะลี เจ้าจะได้ยินในสิ่งที่ฉันได้ยิน
และเจ้าจะได้เห็นในสิ่งที่ฉันได้เห็น ยกเว้นเสียแต่เจ้าไม่ใช่
ศาสดา(เหมือนกับฉัน) แต่ทว่าเจ้า คือตัวแทนของฉัน และเจ้า
อยู่ในฐานะที่ดีที่สุดแล้ว"(นะฮฎุลบะลาเฆาะฮ์ คุณบะฮ์ที่ 192)**

อิมามอะลี(อ)อยู่ภายใต้ร่มเงาแห่งศาสดาอิสลาม(ช.ล.)
โดยศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.)คือบรมครูผู้สูงศักดิ์ในทุก ๆสถานที่ ไม่ว่าจะ
ในบ้าน ในมัสยิด ในสวน ภูเขา สงครามหรือสมอรัมภูมिरบ

อิมามอะลี(อ)ได้ใกล้ชิดกับศาสดาและเข้าหาศาสดาใน
ทุก ๆเข้า ในทุก ๆที่เที่ยง และในทุก ๆคืน เพื่อเรียนรู้และศึกษาความรู้

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ต่างๆ จากศาสนา(ซ.ล.) ดังที่อิมามอะลี(อ)ได้กล่าวเองว่า

"รอซูลแห่งอัลลอฮ์ได้สอนฉันหนึ่งพันประตูแห่งความรู้ และในทุกๆประตูแห่งความรู้นั้น จะเปิดออกไปถึงหนึ่งพันประตู อีกที่เดียว"

อิมามอะลี(อ)กล่าวอีกว่า "ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ทรงสอนข้าถึงหนึ่งพันประตูจากวิทยาการ และในทุกๆประตูแห่งวิทยาการ ยังได้แตกออกไปอีกหนึ่งพันประตูอีก"

นี่คือ ความเป็นศิษย์เอกหรือสานุศิษย์แรกของศาสนา มุฮัมมัด (ซ.ล.) โดยอิมามอะลี(อ)ได้รับองค์ความรู้โดยตรงจากศาสนา(ซ.ล.) และได้เรียนรู้ความลับทั้งหลายของวิทยาการ ดังที่ศาสนา(ซ.ล.)ได้กล่าวว่า "ฉันคือนครแห่งความรู้ และอะลี(อ)คือประตูของมัน ใครต้องการความรู้นั้น ก็จงเข้าทางประตูนั้น"

อีกชะดีษได้รายงานอีกว่า ฉันคือนครแห่งความรู้ และอะลี(อ)คือประตูของมัน แล้วพวกเจ้าจะเข้านครใดๆจะไม่ผ่านทางประตูกระนั้นหรือ?"

4

บุคคลแรกเป็นผู้บันทึกวะฮีย์

บรรดานักประวัติศาสตร์มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องจำนวนของผู้บันทึกวะฮีย์ ดูเหมือนว่าพวกเขาได้สับสนและปะปนกัน ระหว่างผู้รวบรวมวะฮีย์กับผู้เขียนจดบันทึก โดยในเรื่องนี้ได้ถูกกล่าวยืนยันจากนักประวัติศาสตร์เน้นย้ำว่าอิมามอะลี(อ)คือบุคคลแรกที่ได้จดบันทึกโองการวะฮีย์อัลกุรอาน โดยได้ยืนยันในเรื่องนี้ว่า ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) เมื่อไหร่ที่อัลกุรอานถูกประทานลงมาในยามกลางคืน ท่านศาสดา(ซ.ล.)จะบอกให้อิมามอะลี(อ) ทราบยังไม่เคยถึงเข้ามิด และถ้าอัลกุรอานถูกประทานมากลางวัน ศาสดา(ซ.ล.)จะบอกให้อะลีทราบยังไม่ตกเย็นเลยทีเดียว

อิมามอะลี(อ)ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้เช่นกันว่า "แท้จริงฉันจะรู้จักโองการอัลกุรอานว่าโองการไหนเป็นโองการมายกเล็ก(นาซิก) และโองการไหนเป็นโองการถูกยกเล็ก(มันซูก) โองการไหนเป็นโองการ ชัดแจ้ง(มูกามาต) โองการไหนเป็นโองการคลุมเคลือ (มุตะซาบิฮัต) และไม่มีอักษรใดจากอัลกุรอานที่ถูกประทานให้ศาสดาแล้วฉันจะไม่รู้มัน และฉันยังรู้ว่าลงให้กับใคร และลงวันไหน และลงมาในสถานที่ใด" แล้วอิมามอะลี(อ)ได้อ่านโองการหนึ่งว่า

"แท้จริงสิ่งนี้ มันเคยมีอยู่คัมภีร์ก่อน มันเป็นคัมภีร์ของ

อิบรอฮีม และคัมภีร์ของมุซา"

ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ แท้จริงฉันคือผู้รับมรดกจากศาสดา มุฮัมมัด(ซ.ล.) และศาสดาได้รับมรดกมาจากนบีอิบรอฮีม(อ) และ นบีมุซา(อ) และขอสาบานต่ออัลลอฮ(ซ.บ.) ฉันคือบุคคลที่ องค์กรอัลลอฮ (ซ.บ.) ทรงประทานมาในโครงการนี้

"เพื่อเราจักได้ทำให้มันเป็นเครื่องเตือนสติแก่พวกเจ้า หูที่ จำเนียงจะได้จดจำมันไว้อย่างแม่นยำ"

(บทอัลฮาก โองการ 12)

แท้จริงฉันอยู่กับศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ซ.ล.) ดังนั้น ศาสนทูต(ซ.ล.)ได้บอกข่าวกับฉันว่ามีโครงการใดถูกประทานลงมา แล้วฉันจะจดมันไว้ และเมื่อไหร่ที่เราเดินออกมา บรรดาสาวกนั้น กล่าวว่ "ศาสดา(ซ.ล.)ได้กล่าวอะไรเกี่ยวกับโครงการนี้บ้าง?

ดังนั้นถือว่าอิมามอะลี(อ)มีความใกล้ชิดกับศาสดา(ซ.ล.) เป็นอย่างมาก จะรอบรู้ในทุกๆสิ่งที่เกิดขึ้นในบ้านศาสดา(ซ.ล.) และศาสดา(ซ.ล.)ยังได้บอก ทุกๆเรื่องที่ถูกประทานลงมาให้กับ ศาสดา(ซ.ล.)จากวะฮยูนั้น แล้วอิมามอะลี(อ) คือผู้จดบันทึก และเรียบเรียงมัน

5

บุคคลแรกที่ได้รวบรวม อัลกุรอานอันทรงเกียรติ

แท้จริงแล้วผู้ที่ได้รวบรวมอัลกุรอานแบบเรียงเรียงตามวาระการประทานโอองการหลังจากที่ท่านศาสดา(ซ.ล.)ได้เสียชีวิต คืออิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ) ได้มีหลักฐานจากรายงานไว้มากมายทีเดียว เกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยสืบสายรายงานจากอะลุลบัยต์ศาสดา จะยอมรับเป็นเอกฉันท์ ส่วนหลักฐานจากสำนักคิดซุนนีมีมากไม่น้อยเช่นกันเลยทีเดียว

ได้รายงานไว้ในหนังสือ"อัลอิตกอน"เกี่ยวกับผู้รวบรวมอัลกุรอาน หลังจากนบีได้เสียชีวิต คือ อะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ) รายงานไว้ว่า " อิบน์ อบิดาซูดได้กล่าวไว้ในหนังสือ **อัลมะศอฮิบ** จากสายรายงาน อิบน์ซุรீน กล่าวว่าว่า อะลี(อ)ได้กล่าวว่า" เมื่อศาสดา(ซ.ล.)ได้เสียชีวิต ฉันได้เพียรพยายามจะไม่เอาอะไรมาทำเลย ยกเว้นได้รณรงค์ให้ละหมาดญุมอะฮ์(ละหมาดวันศุกร์) จนกระทั่งฉันได้รวบรวมอัลกุรอาน จนได้รวบรวมมันแล้วเสร็จ อิบน์ฮะยัร กล่าวว่า ฮะดีษบทนี้จัดอยู่ประเภทอ่อนแอ เพราะสายรายงานขาดตอน แต่ชะยฎีได้โต้แย้งประเด็นนี้ในหนังสือ

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

"อัลอิตกอน" ว่า ได้มีสายรายงานอีกสายหนึ่งเกี่ยวกับประเด็นนี้ โดยอิบนุ ฎไรส์ ว่า บิซร์ บินมุซา ได้บรรยายเรื่องนี้ไว้แก่เรา และเฮาตะฮ์ บิน คอลิฟะฮ์ อุณ ได้รายงานจาก มุฮัมมัด บินซีรีน สืบสายรายงานจาก อัครอมะฮ์ไว้กล่าวว่า "เมื่ออบูบักร์ได้รับการบัยอะฮ์เป็นคอลิฟะฮ์ อะลี (อ)ได้นั่งอยู่ในบ้าน"

ได้มีคนกล่าวต่ออบูบักร์ว่า อะลี(อ)คนไม่อยากจะให้บัยอะฮ์กับอบูบักร์(เพราะอยู่ในบ้าน) ดังนั้นอบูบักร์คอลิฟะฮ์ ได้ส่งคนไปหาอะลี(อ) แล้วกล่าวว่า อะไรที่ทำให้ท่านนั่งเฉยในบ้านต่อภาระกิจนั้น(บัยอะฮ์)? อิมามอะลี(อ)กล่าวว่า " ฉันได้เห็นว่าอัลกุรอานได้ถูกเพิ่มเติม ฉันเลยพูดกับตัวเองว่า ฉันคงไม่ทำอะไรอื่นใดแล้วแหละ นอกจากละหมาด จนกระทั่งจะรวบรวมอัลกุรอาน" อิบนุ อัซตะฮ์ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ เช่นกันในหนังสืออัลมะศอฮิบ จากสายรายงานอีกทางหนึ่ง สืบไปถึง อิบนุซีรีน โดยกล่าวว่า อะลี(อ) ได้เป็นผู้บันทึกอัลกุรอานในหมวด"นาซิก มั่นซูน" และอิบนุ ซีรีน กล่าวว่า" ฉันยังได้ขอคัมภีร์อัลกุรอานที่อะลี(อ)ได้อีกด้วยเลย"

อิบนุ สะอัด อิบนุ อับดุลบิร ได้นำมาบันทึกในหนังสืออัลอิสติอาบ โดยสืบสายรายงานจาก อิบนุซีรีน กล่าวว่า " ฉันได้ส่งข่าวว่า อะลี(อ)ได้ประวิงการให้บัยอะฮ์ต่ออบูบักร์ ดังนั้นเขา กล่าวว่า ท่านได้รังเกียจในเรื่องการปกครองของฉันกระนั้นหรือ? อิมามอะลี(อ)กล่าวว่า ฉันได้เพียรพยายามที่จะไม่ไปหมกมุ่นสิ่งใด นอกจากละหมาด และการรวบรวมอัลกุรอาน

อิบนุ ซีรีน กล่าวว่า ดังนั้นพวกเขา(ศอฮาบะฮ์)ได้คิดว่า แท้จริงอะลีได้จัดบันทึกอัลกุรอานตามโองการที่ถูกประทานลงมา มุฮัมมัด อิบนุ ซีรีนกล่าวว่า มาตมั้นว่าจะดูยุ่งยากใน

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

คัมภีร์นั้น แต่ก็เต็มไปด้วยองค์ความรู้

อิบนุ เอาฟ์ กล่าวว่า ฉันได้กล่าวถามอักรอมะฮ์ เกี่ยวกับคัมภีร์ที่อะลีได้เรียบเรียง เขาบอกว่าไม่รู้จัก

ในหนังสืออัลอิตกอน อิบนุฮะษัยรกล่าวว่า "ได้มีรายงานจากอะลีว่า แท้จริงอะลี(อ)คือผู้ได้รวบรวมอัลกุรอานตามวาระของการระงับประทานของโองการ ภายหลังจากที่ศาสดา(ซ.ล.)ได้เสียชีวิต และเรื่องนี้ อิบนุ อะบีดาวูดได้รายงานไว้เช่นกัน

อบูนะอีมได้กล่าวถึงประเด็นนี้ในหนังสืออัลฮิลลียะฮ์ วันคอฎิบ פי อับบะฮ์ โดยสืบรายงานจากสุไดย์ จากอับดุลหะษัยร จากท่านอะลี(อ)ว่าเขาได้กล่าวว่า เมื่อศาสดา(ซ.ล.)ได้สิ้นพระชนม์ ฉันได้สัญญา และสาบานว่าจะไม่ขอทำสิ่งใดๆ นอกจากจะรวบรวมอัลกุรอาน และฉันได้วางมือเรื่องอื่นๆ จนกระทั่งได้รวบรวมอัลกุรอาน (จนแล้วเสร็จ)

ในหนังสืออัลพะฮ์ริสของอิบนุนะติม สืบสายรายงานจากอับดุลหะษัยร จากท่านอะลี(อ)ว่า อะลี(อ)ได้เห็นประชาชนสับสนขณะที่ศาสดา(ซ.ล.) ได้เสียชีวิต ดังนั้นเขากล่าวว่าฉันได้สาบานว่าจะไม่ขอรับภารกิจใดๆ ยกเว้นจะรวบรวมอัลกุรอาน ดังนั้นอะลี(อ)ได้นั่งในบ้านสามวัน จนกระทั่งได้รวบรวมอัลกุรอาน นั่นคืออัลกุรอานเล่มแรกที่ถูกรวบรวมขึ้นมา และคัมภีร์อัลกุรอานที่ได้รวบรวมนั้น ชาวชีอะฮ์ได้ยอมรับและเชื่อถือในเรื่องนี้

อิบนุ ฮะฮอซุบ ได้กล่าวเรื่องนี้ไว้ในหนังสือ อัลมะนากิบของเขาว่า "ซีรอซีได้กล่าวถึงอิมามแห่งอะลีฮ์ซุนนะฮ์ในด้านวิชาฮะดีษและอัลกุรอาน ในการประทานอัลกุรอาน และอะบยูซุฟยะกูบ ได้กล่าวในหนังสือตฟซีรของเขา สืบสายรายงานจากอิบนุอับบาส กล่าวถึงโองการหนึ่งว่า

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ความว่า

"แท้จริงหน้าที่ของเราคือการรวบรวมอัลกุรอานและการอ่าน เพื่อให้จดจำ" (บทอัลกียามะฮ์ โองการที่ 17)

เขากล่าวว่า องค์อัลลอฮ์ทรงมอบหมายให้ศาสนทูตของท่านอะลี(อ)มีหน้าที่รวบรวมอัลกุรอานภายหลังจากที่ศาสนดาได้เสียชีวิตอิบนุ อับบาสได้กล่าวว่า องค์อัลลอฮ์ทรงรวบรวมอัลกุรอานทั้งหมดในหัวใจของอะลี(อ) และอะลีได้รวบรวมอัลกุรอานนั้นขึ้นมาหลังจากที่ศาสนดา ได้เสียชีวิตไปแล้วในระยะเวลาหกเดือน

มีชะติษหนึ่งรายงานจาก อบูรอเฟียะ กล่าวว่่า ศาสดา(ซ.ล.) ได้กล่าว กับอะลีในขณะที่ท่านศาสดาได้ล้มป่วยใกล้จะเสียชีวิตว่า โอ้อะลี นี่คือนิมักร์แห่งอัลลอฮ์ จงนำมาอยู่กับเจ้าเถิด ดังนั้นอะลีได้รวบรวมโองการต่างๆ จนผ่านไประยะหนึ่ง (ได้รวบรวมขึ้นมา) ดังนั้นเมื่อ ศาสดาได้เสียชีวิต อะลี(อ)ได้นั่งอยู่ในบ้าน และได้รวบรวมโองการต่างๆของอัลกุรอาน โดยเรียงเรียงตามที่โองการนั้นได้ประทานลงมา ตอนที่ศาสดา(ซ.ล.)มีชีวิตอยู่และอะลี(อ)รู้ในเรื่องนี้อย่างดีเยี่ยมทีเดียว

อะบู อะลาห์ อัฏฏอร ได้กล่าวชะติษบทหนึ่งแก่ฉัน และประเด็นนี้ มุวัฟฟัก คอดีฟ คอรัซมี ได้กล่าวไว้ในหนังสือของทั้งสองด้วย โดยสืบสายรายงานจาก อะลี บิน รียาฮ์ ว่าท่านศาสดา(ซ.ล.)รับ สั่งให้อะลี(อ) รวบรวมอัลกุรอาน ดังนั้นอะลี(อ)ได้นั่งรวบรวมอัลกุรอานจนแล้วเสร็จ

อิบนุ ชะฮอซุบ ได้กล่าวในหนังสือ **อัลมะฮาลิม**ว่า ชะติษบทนี้ จัดอยู่ในชะติษถูกต้อง และแท้จริงแล้วอะลี(อ)คือบุคคลแรกที่ได้รวบรวมคัมภีร์แห่งอัลลอฮ์(ซ.บ.)

รายงานจาก อิบนุ มุนาดีกล่าวว่า ท่านอะลี (อ)ได้นั่งอยู่ใน

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

บ้านถึงสามวันไม่ได้ออกไปไหน จนกระทั่งได้รวบรวมอัลกุรอาน และนั่นคือ คัมภีร์ฉบับแรกที่ถูกรวบรวมจากโองการต่างๆโดยท่านอะลี(อ)

อิมามบาเกร(อ)ได้กล่าวว่า ไม่มีใครกล้าอ้างเลยสักคนว่าเขา คือผู้รวบรวมอัลกุรอานได้ครบสมบูรณ์เหมือนกับที่อัลกุรอานได้ประทานลงมา นอกเสียว่า เขาจะเป็นผู้โกหก และไม่มีใครรวบรวมและจดจำ อัลกุรอานได้หมดดั่งที่ที่อัลลอฮ(ซ.บ.)ทรงประทานมา นอกจากอิมามอะลี บิน อะบีตอลิบ (อ)

ได้มีหลายชะติษที่รายงานถึงท่านอะลี(อ) ว่าเป็นผู้รวบรวมอัลกุรอาน และบางรียาযะฮ์ได้กล่าวถึงว่าท่านอะลี(อ)ได้รวบรวมอัลกุรอาน ในสมัยที่ศาสนาดามุฮัมมัด(ซ.ล.)มีชีวิตอยู่เสียชีวิตอยู่ ยกเว้นว่าเมื่อศาสนาได้เสียชีวิต อะลี(อ)ได้รวบรวมโองการตามลักษณะที่ถูกประทานลงมา

แน่นอนว่าเป็นมติเอกฉันท์ทั้งหมดของปราชญ์ในเรื่องนี้ ดังที่อิบน์ อะบิลฮะดีด ได้กล่าวว่า แท้จริงท่านอิมามอะลี(อ)คือบุคคลที่ได้จดจำอัลกุรอานตั้งแต่สมัยศาสนามีชีวิตอยู่ ขณะที่ยังไม่มีการจดจำเลย หลังจากนั้นท่านอิมามอะลีได้รวบรวมอัลกุรอาน จนทำให้บรรดาผู้รู้รายงานว่า แท้จริงอะลี(อ)ได้ประวิงเวลาในการให้บัยอะฮ์(สัตยาบัน)ต่อท่านอะบูบักร์ โดยที่ชาวชะติษ(ซุนนี)ไม่ได้พูดเหมือนกับที่ชีอะฮ์พูดว่า การที่อะลี(อ)ได้ประวิงการบัยอะฮ์ เนื่องจากได้ต่อต้านอะบูบักร์ แต่เรา ชาวซุนนะฮ์กล่าวว่า แท้จริงที่อะลีได้ประวิงเวลาล้าช้าในการบัยอะฮ์ เนื่องจากเขาได้นั่งอยู่ในบ้านเพื่อรวบรวมอัลกุรอาน ดังนั้น อะลี (อ)คือบุคคลแรกที่ได้รวบรวมอัลกุรอาน เหตุผลที่ว่า ถ้าอะลี(อ) ได้รวบรวมไว้แล้วในช่วงเวลาที่ศาสนามีชีวิตอยู่ แล้วจะมีเหตุผลอะไร

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

มารวบรวม อีกหลังจากศาดาดำได้เสียชีวิต และเมื่อเราย้อนกลับไปดูตำราด้านการอ่านคัมภีร์ จะพบว่าบรรดาผู้รู้แนวหน้าในศาสตร์นี้ ต่างยอมรับว่า อะลี(อ)คือบุคคลแรกได้รวบรวมอัลกุรอาน และพวกเขาได้ย้อนไปหาอิมามอะลี(อ)ในหลักเกณฑ์การอ่านนั้น เช่นอะบู อัมรฺ บิน อะลาล์ อาศิม บิน อะบีญุฮุด หรือคนอื่นๆ พวกเขาได้ย้อนกลับไปอ้างอิงหลักการอ่านจาก อับดุลเราะมาน อัซซัลมี อัลกอรี และเขาคือสานุศิษย์อิมามอะลีที่ได้เริ่มสร้างกฎเกณฑ์การอ่าน และเมื่อดูแล้ว เขาคือผู้ที่ได้รับความรู้นั้นมาจากอิมามอะลีในด้านอัลกุรอาน และต่อมาเขาคือผู้วางรากฐานของศาสตร์ การอ่านนั้น โดยสืบไปถึงท่านอิมามอะลี(อ)อย่างไม่ต้องสงสัยใดๆ

อิบนุ ชะฮอซุบ ได้กล่าวไว้ในหนังสืออัลมะนากิบ ของเขาว่า.."มาตรฐานการอ่านทั้งเจ็ด รูปแบบการอ่านคัมภีร์ของพวกเขา จะอ้างอิงไปยังฮัมซะฮ์และกาซาอีย์ และทั้งสองจะอ้างอิงต่อไปยังการอ่านของอะลี(อ)และอิบนุ มัสอูด และไม่ใช่ว่าการอ้างอิงคัมภีร์ที่รวบรวมของอิบนุ มัสอูดอย่างเดียว และทั้งสองยังได้อ้างอิงหลักเกณฑ์นั้นถึงท่านอิมามอะลี (อ) อิบนุ มัสอูดได้กล่าวว่าฉันไม่เคยเห็นใครอ่านอัลกุรอานได้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์มากกว่าอิมามอะลี(อ)

ส่วน นาเฟียะ และ อิบนุ กะซีร และอิบนุอัมรฺ(ปราชญ์การอ่านทั้งเจ็ด) พวกเขาจะอ้างอิงหลักการอ่านนั้นกับอิบนุอับบาส ส่วน อิบนุ อับบาสเองได้อ้างการอ่านนั้นจากราก อุบัยด์ บิน กะอับ และอะลี ดังนั้นเมื่อไหร่ที่เขาว่าปราชญ์ทางการอ่านอัลกุรอาน ได้มีความแตกต่างกันกับหลักเกณฑ์ของอุบัยด์ เขาจะรีบอ้างอิงหลักนั้นว่ามาจากอิมาม อะลี(อ)

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ส่วนอาศิม ได้ยอมรับหลักเกณฑ์การอ่านของอุบัยดี อับดุลเราะมาน อัลซัลมี และอับดุลเราะมานกล่าวว่า ฉันได้อ่านอัลกุรอานทั้งหมด ตามรูปแบบและหลักเกณฑ์ของอิมามอะลี (อ) และพวกเขา กล่าวว่า นั่นคือการอ่านที่ดีที่สุดและหลักเกณฑ์ที่ต้อง และสละสลวยที่สุด และท่านอาศิมได้กล่าวว่า นั่นคือการย้อนกลับไปยังต้นตอ และรากฐานเดิม และยังมีตำราอีกจำนวนมากที่กล่าวถึงเรื่องนี้ และจำนวนไม่น้อยจากชาวกุฟะฮ์ที่ชำนาญด้านการอ่านอัลกุรอานยืนยั้น ถึงการตามหลักเกณฑ์ของอิมามอะลี(อ) และไม่มีสาวกศาสนาคนใดที่ถูกอ้างอิงในเรื่องนี้มากเท่ากับอิมามอะลี (อ)

ด้วยเหตุนี้เอง สรุปได้ว่า อิมามอะลี(อ)คือ บุคคลแรกที่ได้รวบรวมอัลกุรอาน และอิมามอะลี(อ)เป็นผู้จดจำอัลกุรอานทั้งหมด และปราชญ์ด้านการอ่านทั้งเจ็ดได้อ้างอิงเกณฑ์การอ่านอัลกุรอานที่มาจากอิมาม อะลี(อ)อย่างไม่ลังเลและสงสัยใดๆ

6

บุคคลแรกที่ได้ให้สัตยาบัน ต่อศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)

บรรดานักประวัติศาสตร์อิสลาม ได้กล่าวยืนยันว่า บุคคลแรกที่ได้ให้สัตยาบันต่อศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) และประกาศภาวนาตนจะช่วยเหลือศาสดา(ซ.ล.) คือ อิมามอะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ)

อับู บักร์ ซีรอซีได้กล่าวเรื่องนี้ในหนังสือชื่อดังของเขา สืบสายรายงานจาก ยาบีร อันศอรีว่า " บุคคลแรกที่ได้ยื่นขึ้นให้บัยอะฮ์ สัตยาบัน ต่อศาสดา คืออิมามอะลี(อ) หลังจากนั้น อับดุลลอฮฺ บินวะฮับ อัลอะชะดี ต่อมา ซัลมาน อัลฟาร์ซี และมีบางรวิวายะฮ์ กล่าวว่า บุคคลแรกที่ทำให้บัยอะฮ์ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) หลังจากท่านอะลี(อ) คืออัมมาร หลังจากนั้นเขาได้อ้างถึงโองการหนึ่งเกี่ยวกับประเสริฐของผู้ให้บัยอะฮ์รุ่นแรก

"แท้จริงอัลลอฮ์นั้นได้ซื้อแล้วจากบรรดาผู้ศรัทธา ซึ่งชีวิตของพวกเขาและทรัพย์สินของพวกเขา โดยพวกเขาจะได้รับสวรรค์เป็นการตอบแทน" (บทอัตเตาบะฮ์ โองการที่ 111)

ได้มีรายงานเป็นเอกฉันท์ สืบสายรายงานจาก ยาบีร อันศอรีว่า เราได้ให้บัยอะฮ์(สัตยาบัน)ต่อศาสดา และในหนังสือ **มะรียะตุลนะชะวี** ว่า มีคนถามซัลมะฮ์ว่า ทำไมจึงได้ให้บัยอะฮ์ศาสดา(ซ.ล.)ได้ตั้งไหม? และคืออะไร? เขากล่าวว่า "บนความตาย"

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ได้มีอะดิมชาวบักเราะฮ์ สืบสายรายงานจาก อะหมัด บิน ยาซารว่า แท้จริงชาวอูดยัยยะฮ์ ได้ให้สัตยาบันต่อศาสนดาว่าจะไม่หนีทัพของท่านศาสนดา ใช้ตามรายงานพวกเขาไม่ได้หนีทัพในสถานที่นั้น แต่ที่ไม่ถูกต้อง นั่นคือ แท้จริงอัลลอฮ์ทรงเปิดเผยความพึงพอใจตามโองการนั้นต่อบรรดาผู้ศรัทธา และวันนี้มีประชาชนได้บัยอะฮ์ต่อศาสนดามากถึง 1300 คน และรายงานจากยาบีร अबดุลลอฮ์ มากถึง 1400คน และรายงานจากอิบนุ มุซัยยิบ มากถึง 1500 คน และรายงานจากอิบนุ อับบาสมากถึง 1600 คน แต่ทว่าไม่ แปลกเลยว่ากลุ่มนั้นมีพวกมุนาฟิก(หน้าไหว้หลังหลอก) แอบแฝงตัวอยู่ด้วย เช่น ยิด บิน เกส अबดุลลอฮ บิน อุบัย สะลูน ต่อมาได้มีโองการประทานลงมา ในเรื่องนี่ว่า

"โดยแน่นอน อัลลอฮ์ทรงโปรดปรานต่อบรรดาผู้ศรัทธา ขณะ พวกเขาให้สัตยาบันแก่เจ้าได้ต้นไม้ เพราะพระองค์ทรงรอบรู้ดีถึงสิ่งที่มีอยู่ในจิตใจของพวกเขา" (ซูเราะฮ์ฟัตฮ์ โองการที่ 18)

อิบนุซุคัย และมุญาฮิดได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่าสนใจว่า บุคคลแรกที่อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยจากผู้ได้ให้สัตยาบันตศาสนดา คือ อิมามอะลี(อ) พระองค์ทรงรู้ว่าในหัวใจของอะลี(อ) เบี่ยมลันไป ด้วยความศรัทธาและการภักดี

7

บุคคลแรกที่ได้ให้ฉายาว่า เป็นตัวแทนแห่งศาสนา(ช.ล.)

ศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.) ได้เรียกชื่อหนึ่งของอิมามอะลี(อ) ว่า"วะซี"คือตัวแทนของศาสนา ในตำแหน่งผู้นำและผู้ปกครองปกครองภายหลังจากศาสนา(ช.ล.) เริ่มตั้งแต่วันแรก ของการประกาศศาสนาอิสลาม เรื่องราวอันนี้ได้ปรากฏขึ้น นั่นก็คือ ในขณะที่ท่านศาสดา(ช.ล.) ได้ทำการเผยแพร่อิสลามต่อวงศ์ตระกูล ญาติผู้ใกล้ชิดของท่าน โดยท่านศาสดามุฮัมมัด(ช.ล.) กล่าวว่า

"อะลีผู้นี้คือน้องของฉัน เขาเป็นตัวแทนของฉัน เป็นผู้ช่วยเหลือฉัน และเป็นคอลีฟะฮ์ของฉัน ในหมู่ของพวกเจ้า ดังนั้น จงเชื่อฟังเขา และจงปฏิบัติตามเขาเถิด"

ในขณะที่อิมามอะลี(อ) เป็นตัวแทนของศาสนา(ช.ล.) และยังเป็นผู้ช่วยเหลือ ซึ่งเขายังอยู่ในฐานะของน้องชายศาสดาท่ามกลางบรรดาสาวก ดังที่อิมามอะลีได้เอ่ยถามศาสดา(ช.ล.) เองว่า โอ้ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ท่านนั้นได้คงอยู่ ในขณะที่ไม่มีพี่ชายเลย หรือน้องชายหรือ?

ท่านศาสดา(ช.ล.)ได้กล่าวตอบว่า

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

"อันที่จริง ๆ แล้ว ฉันได้เลือกเจ้า ไอ้อะลีว่า เจ้านั้นคือ น้องชายของฉัน ทั้งในคunyaและอาคิเราะฮ์ และเจ้านั้นคือตัวแทนของฉันที่ทำหน้าที่ปกครองเป็นคอลิฟะฮ์ของฉันภายหลังจากฉัน และเจ้าประเสริฐสุดจากบรรดาญาติผู้ใกล้ชิดอะลุลบัยต์ของฉัน ไอ้อะลีฐานะภาพของเจ้าที่มีต่อฉันประดุจดังนบีฮารูน(อ) ที่มีต่อนบีมุซา(อ) เว้นเสียแต่ ไม่มีนบีหลังจากฉัน"

ศาสตามุฮัมมัด(ช.ล.)ได้กล่าวถึงอิมามอะลี(อ) แบบนี้เป็นประโยชน์แบบซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลายต่อหลายครั้งเลยทีเดียว เพื่อจะย้ำเตือนต่อประเด็นเรื่องนี้ทั้งการกระทำและด้วยคำพูด และยังมีการบรรยายอะติษวณะของศาสดาอีกจำนวนมาก ที่ถูกรายงานในเรื่องนี้ ดังนั้น อิมามอะลี(อ) คือบุคคลแรกที่ถูกเรียกว่า "วะซี" คือตัวแทนศาสดา ทั้งทางศาสนา และการปกครองภายหลังจากศาสดาได้เสียชีวิตแล้ว

บุคคลที่เรียก ท่านอะลี(อ)เช่นนี้ว่าเป็นตัวแทนของศาสดา (ช.ล.) ก็คือ ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ช.ล.)และแน่นอนที่สุด อิมามอาลี(อ) ได้ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้ปกครองเป็นผู้นำ และตัวแทนของศาตามุฮัมมัด(ช.ล.) ภายหลังจากที่ท่านศาสดาได้เสียชีวิตลงทันที และตำแหน่งตัวแทนศาสดา มาจากพระองค์อัลลอฮ์ (ช.บ.) ดังโองการที่ว่า

"ไอ้อะลี(อ) จงประกาศออกไปในสิ่งที่ถูกประทานมายังเจ้า จากพระผู้อภิบาลของเจ้า และถ้าเจ้าไม่ได้ปฏิบัติ ดังนั้นเท่ากับเจ้าไม่ได้ประกาศศาสน์ของพระองค์เลย และพระองค์จะทรงคุ้มครองเจ้า ให้พ้นจากมนุษย์ แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงชี้นำพวกที่ปฏิเสธศรัทธา" (บทอัลมาอิเดห์ โองการที่ 67)

ด้วยเหตุผลที่ว่า ท่านอิมามอะลี(อ) จะเป็นผู้ปกครองจะ

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ดำรงเป็นอิมามของมนุษยชาติภายหลังจากศาสดา(ซ.ล.)อย่าง
แน่นอน และเหตุผลของความพร้อมและความสามารถ ความ
สมบูรณ์แบบในบุคลิกภาพของอิมามอะลี(อ) จึงถูกบัญชาเป็น
คำสั่งจากพระเจ้า และจากศาสดาให้มนุษยชาติเชื่อฟังและ
ปฏิบัติตาม และ **หนึ่ง** จากคุณลักษณะอันน่ายกย่องยิ่งของ
อิมามอะลี(อ) คือเป็นผู้ไร้มลทิน เป็นผู้สะอาดบริสุทธิ์(มะศุม) **สอง**
เป็นผู้มีความรอบรู้ เป็นผู้มีความสมบูรณ์แบบและเพียบพร้อมใน
ทุกๆด้าน ที่เป็นที่ถูกยกย่องถือว่าเป็นบุคคลต้นแบบ

ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) ยังได้อธิบายถึงความเป็นผู้ปกครอง
และความเป็นตัวแทนของอิมามอะลี(อ) ในหลายๆเหตุการณ์ แต่ที่
โดดเด่นและชัดเจนที่สุดคือเหตุการณ์วันฆอดิร คุม แท้จริง
วันฆอดิร คุมถือว่าเป็นวันการแต่งตั้งอะลี(อ)เป็นอิมามผู้นำอย่าง
เป็นทางการก็ว่าได้ นั่นคือสัจธรรม ที่เป็นจริงทางประวัติศาสตร์
ที่ยากที่จะโต้แย้งหรือปฏิเสธมัน เพราะว่า ได้มีชะติษของศาสดา
เองที่ถูกงานจากปวงปราชญ์ ด้านวิชาชะติษ จากทั้งสำนักคิด
ซุนหนี่และสำนักคิดชีอะห์ ว่าท่าน ศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)ได้กล่าวว่า

**"ใครก็ตาม ฉันเป็นผู้ปกครองของเขา ดังนั้นอะลีผู้นี้ คือ
ผู้ปกครองของเขาด้วย ไอ้องค์อัลเลาะห์ โปรดรักต่อผู้ที่รักอะลี
และโปรดเป็นศัตรูต่อผู้ที่ศัตรูต่ออะลี และโปรดช่วยเหลือ
ต่อผู้ที่ช่วยเหลือ อะลี และโปรดให้เขาตกต่ำต่อผู้ที่ทำให้อะลี
ตกต่ำด้วยเถิด"**

อัลลามะฮ์ อะมีนปราชญ์ยิ่งใหญ่โลกชีอะฮ์ ได้กล่าวเรื่อง
นี้ไว้ในหนังสือ อันทรงคุณค่าของท่านเชื่อว่า**"อัลฆอดิร"** โดยนำสาย
รายงานชะติษเหล่านั้นจากบรรดาสาวกของศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.)
มากถึง 110 ท่าน และจากตาบิอีน(บุคคลยุคหลังสาวก)อีก 84 ท่าน

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.) และผู้รายงาน ฮะดีษ เกี่ยวกับวันฆอติร์ วันแต่งตั้งอิมาม อะลี(อ) เป็นผู้นำ ภายหลังจากศาสดา บรรดาผู้รู้เหล่านั้นมาจากผู้รู้ระดับแนวหน้าของสายฮะดีษและมาจากนักท่องจำฮะดีษมากถึง 360 คน และนี่คือหลักฐานที่ แข็งแรง และถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกเน้นย้ำ และเน้นหนักกว่าวันฆอติร์คুম คือวันแต่งตั้งอิมามอะลี(อ) เป็นฮะดีษ ที่จัดอยู่ในประเภทมุตะวาติร์ คือ ฮะดีษเอกฉันท์ที่ถูกให้การยอมรับ เพราะว่ามีสายรายงานที่แข็งแรง และมีความถูกต้อง น่าเชื่อถือมากที่สุด โดยที่เนื้อหาของฮะดีษนั้นไม่ได้มีความขัดแย้งใดๆ นั้นหมายความว่า เป็นมติเอกฉันท์ ที่ถูกยอมรับ ยากที่จะปฏิเสธเลยทีเดียว

8

บุคคลแรกได้รับตำแหน่ง อิมามในอิสลาม

บุคคลแรกที่ถูกแต่งตั้งดำรงตำแหน่งอิมาม ภายในอิสลาม คือ อิมามอะลี บิน อะบีฏอลิบ(อ) และความหมายของคำว่า "อิมาม" ในที่นี้คือ ผู้นำแห่งโลกอิสลาม เป็นผู้นำบรรดามุสลิม โดยถือเป็นหน้าที่ของบรรดามุสลิมต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตาม คำพูด และการกระทำของอิมามอะลี(อ) ดังนั้นคำว่า อิมาม คือ ความหมายเดียวกับคำว่า **คอลีฟะฮ์** คือผู้ปกครองอาณาจักรโลก อิสลามและอยู่ในฐานะผู้นำของมุสลิมภายหลังจากศาสดา(ซ.ล.)

ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.) ได้ใช้คำนี้กับอิมามอะลี(อ) ทั้งในลักษณะเชิงสัญลักษณ์ในหลายๆบริบทและหลายสถานที่ ซึ่งนั่น หมายถึงว่าอิมามอะลีคือ อิมามผู้นำแห่งมุสลิมทั้งมวล ภายหลังจากที่ศาสดาได้เสียชีวิต

ชะบี ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า อิมามอะลีได้กล่าวว่า ศาสดา มุฮัมมัด (ซ.ล.) กล่าวกับฉันว่า ขอแสดงความยินดีต่อหัวหน้าของ บรรดามุสลิม และอิมามแห่งผู้ศรัทธาชนทั้งหลาย

รายงานจากอับดุลลอฮ์ บิน ซุรเราะฮ์กล่าววว่า ท่าน ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)ได้กล่าวว่า "ได้มีวะฮีย์(วิวรณ์)ลงให้ฉัน

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
ถึงสามครั้งเกี่ยวกับอะลี ดังนั้นแท้จริงแล้วอะลี(อ)คือนายแห่ง
บรรดามุสลิม เขาคืออิมามแห่งผู้ศรัทธาชน และเขาคือผู้ปกครอง
อาณาจักรอิสลาม

อีกสายรายงานได้กล่าวเรียกอิมามอะลี(อ)ว่า อะลีคืออิมาม
แห่งมนุษยชาติ โดยสืบสายรายงานจาก ยาบิร บิน อับดุลลอฮ์
กล่าวว่า ศาสดาได้ดึงตัวอะลีมาแล้วกล่าวว่า

“บุคคลผู้นี้คือ ผู้นำแห่งมวลมนุษยชาติ และเป็นผู้สังหาร
ความป่าเถื่อน ผู้นั้นจะถูกละทิ้ง ถ้าได้ละทิ้งเขา และผู้นั้นจะ
ได้รับการช่วยเหลือ ถ้าได้ช่วยเหลือเขา”

9

บุคคลแรกถูกให้ฉายาว่า อะมีรุลมุมีนีน

ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.) คือบุคคลที่ได้ให้ฉายาต่ออิมามอะลีว่า "เป็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา อะมีรุลมุมีนีน" ซึ่งท่านศาสดา(ซ.ล.) ได้เรียกฉายานี้กับอิมามอะลี(อ)ในตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ และถือได้ว่าท่านศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) คือบุคคลแรกที่ให้ฉายานี้ต่ออิมามอะลี(อ) ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่าหัวหน้าของผู้ศรัทธา หรือ อะมีรุลมุมีนีน หมายถึง อิมามอะลี(อ) เพียงผู้เดียวเท่านั้น

ได้มีรายงานบันทึกไว้ว่า ท่านศาสดามุฮัมมัด(ซ.ล.) ได้กล่าวกับอะลี(อ)ว่า "โอ้อะลีเอ๋ย เจ้าคืออิมามของบรรดามุสลิม และเป็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา และเป็นผู้นำแห่งการปกครอง และเจ้าคือตัวแทนขององค์อัลลอฮ์(ซ.บ.)ต่อมวลมนุษยชาติ ทั้งหลายภายหลังจากฉัน และเจ้ายังเป็นนาย(ซัยยิด)ของบรรดาตัวแทนของฉัน และเจ้าจะเป็นหัวหน้าของบรรดาตัวแทนศาสดาทั้งหลาย"

ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)ได้กล่าวถึงสถานภาพอันสูงส่งของอะลี (อ) ว่า

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

"อะลีคือ ผู้นำของบรรดามุสลิม และหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา และจะเป็นผู้ปกครองของพวกเขา ภายหลังจากฉัน"

ได้มีรายงาน จากอะนัส บินาลิก กล่าวว่า ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)ได้กล่าวว่า โปรดนำน้ำมาให้ฉันหน่อย เพื่อจะทำวูฏออบน้ำละหมาด ดังนั้นท่านศาสดา(ซ.ล.)ได้ทำวูฏอ และต่อมาได้ละหมาด 2 รอก่าอัต หลังจากนั้นท่านได้กล่าวว่า "โอ้อะนัสเอ๋ย บุคคลแรกที่จะเข้ามาประตุนั้น เขามีฐานะเป็นอะมีรุลมุมีนีนมีฐานะเป็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา และเขาคือ ผู้ปกครองอาณาจักรอิสลามเป็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา และเขาผู้นั้นคืออะลี(อ)"

อารา บินมุฮัยยิบ ได้รายงานจาก อาบูดาวูด จาก บุรีร์ อัซซันมี กล่าวว่า ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ(ซ.ล.) ได้รับสั่งเราว่า ให้เรานั้น แสดงความยินดีและแสดงออกถึงการยอมรับต่อท่านอะลีในฐานะเป็นผู้ปกครอง และหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา (อะมีรุลมุมีนีน) ในขณะนั้น เรามีอยู่ด้วยกัน 7 คน และฉันเป็นคนเล็กสุด ที่ได้ปฏิบัติเช่นนั้น

ในหนังสือ **ปียารุลอันวาร** ได้กล่าวอธิบายในประเด็นนี้ กล่าว ผ่านไปไวน่าสนใจ โดยสืบสายรายงาน จากอะนัส บินมะลิก กล่าวว่า ท่านศาสนทูตได้กล่าวว่า "โอ้อะนัสเอ๋ย โปรดนำน้ำมาให้ฉันหน่อย ฉันจะทำวูฏอ" หลังจากนั้นศาสดา ได้ละหมาด 2 รอก่าอัต หลังจากนั้นได้กล่าวว่า "โอ้อะนัสเอ๋ย บุคคลแรกที่จะเข้าประตุนี้ เขามีฐานะเป็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา เป็นนายของบรรดามุสลิม และเป็นผู้ปกครองอาณาจักรอิสลาม และจะเป็นบุคคลสุดท้ายที่อยู่ในฐานะตัวแทนของศาสดา(ซ.ล.) เขาผู้นั้นคือ อะลี บินอะบีฏอลิบ(อ)"

อะนัสได้กล่าวว่า โอ้อัลลอฮ์ (ซ.บ.) โปรดกำหนดให้เขา

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
ผู้นั้นเป็นบุคคลที่มาจากชาวอันศอรด้วยเถิด และสิ่งนั้นไม่ได้ถูก
เปิดเผย(ว่าเขาคือใคร) จนกระทั่ง ท่านอะลีได้เดินเข้ามาทาง
ประตูนั้น

ท่านรอซูลแห่งอัลลอฮฺ(ช.ล.)จึงกล่าวขึ้นว่า "บุคคลผู้นี้
แหละ ไอ้อะนัส (ที่จะเป็นอะมีรุลมุมินีน)"

ฉันได้กล่าวว่า นั่นคือท่านอะลี(อ) หลังจากนั้น ท่านศาสดา
(ช.ล.)ได้ลุกขึ้นยืน แล้วได้แจ้งข่าวดี หลังจากนั้นได้ไปโอบกอด
อะลี(อ) ในขณะที่ท่านศาสดา(ช.ล.)ได้เช็ดเหงื่อที่ใบหน้าของอะลี
ด้วยมือของตนเอง แล้วอะลี(อ)ได้ กล่าวว่า "ไอ้ท่านศาสดา
ฉันได้เห็นท่านได้ทำสิ่งหนึ่ง ซึ่งท่านไม่เคยทำกับฉันมาก่อนเลย"

ศาสดา(ช.ล.)กล่าวว่า "มันไม่ได้เป็นสิ่งที่ต้องห้ามสำหรับ
ฉัน และเจ้าก็ไม่ได้สร้างความยากลำบากให้แก่ฉัน ดังนั้นโปรดทำ
ให้พวกเขาได้ยินเสียงของฉันในเรื่องนี้ด้วย และโปรดอธิบายแก่
พวกเขาด้วยในสิ่งที่พวกเขา จะมีความคิดเห็นที่แตกต่างภายหลัง
จากฉัน"

ศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ(ช.ล.) ไม่ได้หยุดการสนับสนุนและให้
ฐานะภาพต่อท่านอะลีเพียงแค่นั้น และยังได้ให้ฉายาท่าน อิมาม
อะลี(อ) ว่าเป็นหัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา แต่ยังมีคำสั่งให้สาวก
ยอมรับท่านอะลีว่าเขาคือ อะมีรุลมุมินีนหัวหน้าของบรรดา
ผู้ศรัทธา

ได้มีรายงานบทหนึ่ง สาริม เมอลา ฮุซัยฟะฮ์ บิน ยามาร
กล่าวว่า ศาสดา(ช.ล.)ได้สั่งพวกเรา ให้แสดงการยอมรับ แสดง
ความยินดีและต่อท่าน อะลี บินอะบีฏอลิบ(อ) ในการเป็นอะมีรุล
มุมินีน หัวหน้าของบรรดาผู้ศรัทธา

10

บุคคลแรกที่ได้เสียสละชีวิตเพื่อ ปกป้องศาสนา(ช.ล.)

ถือได้ว่า อิมามอะลี(อ) คือบุคคลแรก ที่ได้เสียสละ เพื่อ
อิสลามและปกป้องศาสนาในขณะที่ท่านศาสดา(ช.ล.) ได้รับ
อันตรายจากการจะลอบฆ่าของพวกเขาปฏิเสธศรัทธา โดยอิมามอะลี
ได้เอาชีวิตเป็นเดิมพันในการปกป้องศาสนา

มีเหตุการณ์หนึ่งจากประวัติศาสตร์ที่ถูกรู้จักในนามการ
เสียสละปกป้องศาสนาของอิมามอะลี นั่นคือ ถูกกล่าวไว้ว่า
ในขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา(มุชริก) ต้องการจะสังหารศาสดา
มุฮัมมัด(ช.ล.) ขณะที่อิมามอะลี (อ)ได้นอนแทนที่ของศาสดา(ช.ล.)
ในเตียงของศาสดา(ช.ล.) (เป็นคำคืนที่พวกมุชริกจะเข้าจู่โจม
สังหารศาสดา(ช.ล.)) และบรรดาผู้ปฏิเสธเองต่างได้คิดว่า นั่นคือ
ตัวของท่านศาสดา(ช.ล.)แน่นอนที่ได้นอนอยู่บนเตียง

สิ่งนี้เป็นคำสั่งจากท่านรอซูลแห่งอัลลอฮ์เองที่รับสั่งให้
อิมามอะลี นอนที่ของท่าน ในสภาพที่อิมามอะลี(อ)เองรู้อยู่แก่ใจว่า
อาจจะเกิดอันตรายถึงตัว แต่ทว่าอิมามอะลี(อ)ไม่มีอาการถึงความ
ความเคลือบแคลง หรือกลัวใดต่อภารกิจครั้งนั้นในการปกป้อง
และเสียสละ เพื่อท่านศาสดามุฮัมมัด (ช.ล.)

เรื่องราวอันนี้ได้ถูกรายงาน และบันทึกไว้อย่างกว้างขวาง

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ทั้งในตำราด้านประวัติศาสตร์ และตำราด้านฮะดีษ โดยสืบสาย
รายงานอีกบทหนึ่ง บันทึกไว้ว่า โดยอิบนิฮิษามได้บันทึกเรื่องราว
นั้นในหนังสือ"อัซซีเราะฮ์ตุลนะบาวียะฮ์" อ้างว่าอาบูนูอะฮ์ล
บินฮิษาม กล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์(ซ.บ.) แต่จริงสำหรับ
ฉันนั้น ได้ประจักษ์ สิ่งหนึ่งที่ไม่เคยลืมจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน
วันนั้น หลังจากนั้น ประชาชนได้กล่าวกับเขาว่า มันคือเหตุการณ์
อะไรหรือโอ้อะบัลสะกัม? เขาตอบว่า ฉันได้เห็นด้วยตัวของตัวเอง
ว่า เราจะเตรียมคนหนุ่มทุก ๆ เผ่าที่มีความแข็งแกร่งและเป็น
ชายฉกรรจ์ แล้วเราก็จะมอบดาบที่คมกริบให้คนหนุ่มเหล่านั้น
(เพื่อให้สังหารมุฮัมมัด(ซ.ล.)) หลังจากนั้นเขาจึง ตัดสินใจจะสังหาร
มุฮัมมัด(ซ.ล.) โดยพวกเขาคิดว่า จะลงดาบฟันไปที่ร่างมุฮัมมัด
(ซ.ล.) เพียงครั้งเดียวก็พอ(คงจะไม่รอดแน่) และนั่นคือการสังหาร
ศาสดา(ซ.ล.)ด้วยกัน

ต่อมาบรรดาผู้ปฏิเสธได้ตกลงพร้อมใจกันที่จะกระทำ
การฆ่าศาสดา(ซ.ล.)ด้วยกัน เพราะพวกเขาไม่สามารถจะทำ
สงคราม กับบনী ฮาซิม(ตระกูลของศาสดา(ซ.ล.))ได้ หลังจากนั้น
พวกเขาได้ครุ่นคิดใช้สติปัญญาครุ่นหนึ่ง สรุปว่าจะการลอบสังหาร
มุฮัมมัด(ซ.ล.) คือทางออกที่ดีที่สุด (ไม่ใช่สงคราม)

เขคนั้นจึงกล่าวว่า พวกเขามีคำพูดและทัศนะความคิดเห็น
แตกต่างกันมากมาย ในประเด็นนี้ และได้โต้แย้งระหว่างกัน
บ้างก็ไม่เห็นด้วย บ้างก็เห็นด้วย หาข้อสรุปไม่ได้ในตอนแรก ดังนั้น
พวกเขาจึงแยกย้ายกันออกไปแล้ว ต่อมาพวกเขาจึงได้รวมตัวกัน
อีกครั้ง เพื่อคิดการนั้น(สังหารมุฮัมมัด(ซ.ล.))

เขาเล่าเหตุการณ์ครั้งนั้นต่อว่า ได้มีมาลาอีกะฮ์ มาหา
ท่านรอซูลแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.)แล้วบอกข่าวว่า มุฮัมมัดเจ้าอย่าได้

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

นอนบนเตียงนอนในคำคืนนี้อย่างเด็ดขาด

เขาเล่าต่ออีกว่า เมื่อตกยามกลางคืน บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ต่างได้รวมตัวกันอยู่หน้าประตูบ้านของมุฮัมมัด(ซ.ล.) หลังจากนั้นพวกเขา ได้ตัดสินใจพร้อมกันว่าที่จะบุกเข้าไปในบ้านของมุฮัมมัด(ซ.ล.) และเมื่อพวกเขาเห็นว่ามุฮัมมัดได้เข้านอนบนเตียงแล้ว แต่ในขณะนั้นศาสดา(ซ.ล.) ได้เรียกอิมามอะลี(อ.) มาและกล่าวต่ออะลีบินอะบีฏอลิบ(อ.)ว่า โอ้อะลีเอ๋ย เจ้าจงนอนบนที่นอนของฉันเถิด และจงไว้วางใจ ทำใจให้สบาย อย่าได้เคลือบแคลงใดๆต่อภารกิจนี้ และจงนอนหลับบนเตียงของฉัน

อิบนุ อีสฮากกล่าวว่า ยาซิดบินซียาดได้เล่ารายงานจากมุฮัมมัด บิน กะอับว่า เมื่อบรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา ได้มุ่งร้ายรวมตัวกันหน้าบ้านศาสดา(ซ.ล.) ซึ่งในนั้นมี อับดุลอะฮ์ล บินอิซามอยู่ด้วย และเขาก็ได้กล่าว โดยยืนอยู่หน้าประตูว่า แท้จริงมุฮัมมัดคิดว่าถ้าพวกเขาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของเขา พวกเขาอาจจะได้เป็นกษัตริย์ของอาหรับและไม่ใช่อาหรับ มีชีวิตที่ดี และหลังจากนั้นพวกเขาก็จะถูกปลุกขึ้นมาอีกครั้งหลังจากความตาย(ฟื้นคืนชีพ) และได้รับสวรรค์เป็นที่พำนักอย่างมีความสุข แต่ถ้าพวกเขาไม่ปฏิบัติตามเขา พวกเขาจะถูกสังหาร และจะถูกนำไปสู่ความตายอย่างทรมาณหลังจากนั้นจะนำร่างของพวกเขาเข้าสู่ไฟนรก และถูกเผาผลาญอย่างทรมาณ

เขากล่าวต่อว่า ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์(ซ.ล.) ได้เดินออกมาจากบ้าน และได้เอาส่วนหนึ่งจากผงดินใส่ในมือ แล้วได้พาผงดินนั้นไปที่พวกเขา ทันใดนั้นพระองค์อัลลอฮ์ทรงปิดบังสายตาของพวกเขาไม่ให้มองเห็นศาสดา(ซ.ล.) โดยไรฝุ่นกลบสายตาของพวกเขาจนทำให้พวกเขา มองไม่เห็นศาสดา(ซ.ล.) และศาสดา

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

(ช.ล.) ได้อ่านอัลกุรอาน ในบางโองการจากซูเราะฮ์ยาซีนความว่า

ยาซีน ขอสาบานด้วยอัลกุรอานทรงวิทย์ปัญญา แท้จริง
เจ้าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้ถูกส่งมาอย่างแน่นอน เป็นผู้อยู่บนทาง
อันเที่ยงตรง อัลกุรอานนี้เป็นการประทานลงมาจากพระผู้ทรง
อำนาจ ผู้ทรงเมตตาเสมอ (บทยาซีน โองการที่1-5)

และอีกโองการ

"และเราได้ทำให้เครื่องขีดขวางไว้หน้าพวกเขา และเครื่อง
ขีดขวางไว้หลังพวกเขา และเราได้คลุมพวกเขาไว้อย่างมิดชิด
ดังนั้น พวกเขาจึงมองไม่เห็น"(บทยาซีน โองการที่9)

จนกระทั่งได้ศาสตาได้เดินผ่านพวกเขาไป ในสภาพที่
ไม่มี ผู้ใดเห็นท่านศาสตาเดินผ่านไปเลย จนกระทั่งได้มีผู้หนึ่ง
จากพวกปฏิเสธเหล่านั้น ได้เข้ามายังพวกเขาแล้วกล่าวว่า พวกเขา
ท่านจะรออะไรอยู่อีก? ทำไมไม่สังหารมุฮัมมัด(ช.ล.)? พวกเขา
กล่าวว่า เป้าหมายของเราคือมุฮัมมัด(ช.ล.) เขากล่าวต่อว่า
องค์อัลลอฮ์ ได้ทำให้พวกเขา มองไม่เห็นศาสตา(ช.ล.)และให้
มุฮัมมัด(ช.ล.) นั้นเดินออกไป โดยที่พวกเขาไม่เห็นอะไรเลย
นอกจากฝุ่นที่หน้าปกคลุมอยู่

เขาเล่าต่อว่า ทุกๆคนได้วางมือของพวกเขาไว้บนศีรษะ
และเมื่อฝุ่นดินได้เบาบางแล้วผ่านไป พวกเขานั้นยังคิดว่า
มุฮัมมัด(ช.ล.) นั้นอยู่บนเตียงนอน แต่ทว่าเมื่อพวกเขาจู่โจมกัน
เข้ามาก็พบว่า เป็นท่าน อะลี(อ)ได้นอนอยู่บนเตียง ไม่ใช่มุฮัมมัด
(ช.ล.)ตามที่พวกเขาคิด

พวกเขากล่าวด้วยความตกใจว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์
(ช.บ.) ผู้ที่นอนอยู่เขาคือมุฮัมมัด(ช.ล.) และเรายังไม่เห็น
มุฮัมมัด(ช.ล.) เดินออกไปไหนเลย แต่จู่ๆก็ท่านอะลี(อ)ได้ลุกขึ้นมา

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

จากเตียงของมุฮัมมัด(ซ.ล.) ดังนั้น พวกเขาจึงกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์(ซ.บ.) สิ่งที่เราพูดนั้นคือความจริง ทุกอย่างเราไม่เห็นว่ามีมุฮัมมัดเดินออกไปจากบ้านเลย

อิบนุฮิสฮากกล่าวว่า ได้มีโองการจากอัลกุรอาน ได้ถูกประทานในวันนั้นได้กล่าวถึงเหตุการณ์วันนั้นว่า

"และจงรำลึกขณะที่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธาวางอุบายต่อเจ้า เพื่อกักขังเจ้าหรือฆ่าเจ้าหรือขับไล่เจ้าออกไปและพวกเขาวางอุบายกัน และอัลลอฮ์(ซ.บ.)ทรงวางอุบายและอัลลอฮ์ทรงยอดเยี่ยมกว่าในหมู่ผู้วางอุบาย"(บทอันฟาล โองการที่ 30)

หรือพวกเขา กล่าวว่า(มุฮัมมัด)เป็นกวี เราคอยภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นแก่เขา

จงกล่าวเถิด(อีมุฮัมมัด)พวกท่านจงคอยเถิด แท้จริงฉันก็จะอยู่ในหมู่ผู้รอคอยร่วมกับพวกท่าน (บทอัตตุร โองการ 30-31)

อิบนุ ฮิสฮากกล่าวว่า ดังนั้นองค์อัลลอฮ์ทรงอนุญาตให้ศาสดา มุฮัมมัด(ซ.ล.)อพยพออกจากเมืองมักกะฮ์ตั้งแต่นั้น

จากเรื่องราวที่ถูกรายงานข้างต้น และกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญครั้งนั้น ถือว่าเป็นที่กระจ่างชัดต่อประเด็นหนึ่งว่าท่านอะลี(อ.)มีความเสียสละเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการปกป้องศาสดา เพราะท่านอะลี (อ) อยู่ใกล้กับความตายแต่ได้กระทำการนั้นเพื่อปกป้องศาสดา และปกป้องศาสนาด้วยการได้นอนแทนที่ของท่านศาสดา(ซ.ล.) ปราบจากความกลัวและกังวลใดๆ และยังมีหลายๆ เหตุการณ์ที่ท่านอะลี(อ)ได้ยื่น เคียงข้างศาสดาในการเผชิญกับความทุกข์ร้อนและความยากลำบาก แม้ในหุบเขาชะบะบุอาบุดอลิบจากการปิดล้อมทางด้านเศรษฐกิจของชาวกุเรซ เพื่อจะบีบให้

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
ศาสดา(ซ.ล.)ยอมจำนน ดังนั้นเราสามารถกล่าวได้เลยว่า อิมาม
อะลี(อ.)คือบุคคลแรกที่ได้เสียสละชีวิตของท่านเพื่อปกป้องศาสดา
และปกป้องอิสลามถึงแม้จะเอาชีวิตตัวเองมาเป็นเดิมพันก็ตาม

11

อัศวินคนแรก ในวิถีทางแห่งอัลลอฮ์ (ซ.บ.)

สหายนุรธรรม (ค่อฮาบะฮ์) ของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ค็อล ลัลลอฮุอะลัยฮิ วะอะลิวะฮิวะซัลลัม) ที่เป็นนักรบในวิถีทางแห่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ซึ่งมีเกียรติประวัติโดดเด่น ก็คือท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม), ราชสีห์แห่งอัลลอฮ์ ท่านฮัมซะฮ์ บินอับดุลมุฏฏอิลิบ ท่านญะฮ์ฟัร บินอะบีฏอลิบ ท่านอุบัยดะฮ์ บินฮาริษ บินอับดุลมุฏฏอิลิบ และท่านซุบัยร์ บินอะวาม เป็นต้น.

ทว่านักรบเพื่ออิสลามในวิถีทางแห่งอัลลอฮ์คนแรกและมีบทบาทโดดเด่นในหมู่บรรดานักรบเพื่ออิสลามที่เลื่องชื่อ ลือนามคือ ท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) ผู้ซึ่งขจัดความทุกข์โศกให้ท่านศาสนทูตผู้จำเริญ ผู้ที่อยู่แนวหน้าในทุกสมรภูมिरบ... ผู้ซึ่งไม่เคยหลบหนีจากสมรภูมิสักครั้งเดียว การพาดพิงเหล่าศัตรูของท่าน นั้นเป็นหนึ่งในสิ่งที่สองรองใคร

ความกล้าหาญของท่านนั้นทำให้ผู้คนทั้งหลายลืมนึกที่จะกล่าวถึงความกล้าหาญของบรรพชนในอดีตและลบชื่อผู้มาทีหลังเพราะไม่อาจเทียบได้ สถานะของท่านในศึกสงครามนั้นเป็นที่เลื่องลือจนกล่าวขานเป็นตัวอย่างได้ตราบจนถึงวันกียามะฮ์,

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ท่านคือผู้กล้าหาญ ซึ่งไม่เคยหลบหนีเลย ท่านไม่เคยขลาดกลัวต่อ
กองทัพใด และสามารถเอาชนะได้ด้วยการสังหารเท่านั้น อีกทั้ง
ทั้งฟาดฟันเพียงดาบเดียวเท่านั้นหากจำเป็นอาจมีดาบสอง มี
รายงานกล่าวว่า การฟาดฟันของท่านนั้นเป็นคู่

ไม่มีความเห็นแย้งในหมู่นักประวัติศาสตร์ที่กล่าวถึง
นักรบ คนแรกในสมรภูมิบะดร์อันเกรียงไกร

สมรภูมิแรกในอิสลาม คืออิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม)
ผู้ซึ่งสังหารวะลีดี บินอุตบะฮ์ ท่านเพียงคนเดียวเท่านั้นที่สังหาร
ชาวภาคีถึงครึ่งหนึ่งในสมรภูมิบะดร์

อิบนุอะบีสะดีด อัลมัวะฮ์ตะซีลีกล่าวว่า : เรื่องการต่อสู้ใน
แนวทางแห่งอิสลามนั้น เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปทั้งในหมู่มิตรและ
ศัตรูของท่าน ท่านนั้นเป็นนายของบรรดานักสู้เพื่ออิสลาม เอาเข้า
จริงแล้วการต่อสู้ในแนวทางอิสลามของมนุษย์ทั่วไปนั้นเป็นเอกสิทธิ์
ของท่าน เป็นแบบอย่างอันสมบูรณ์แบบการต่อสู้อันยิ่งใหญ่ที่สุด
ของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลียฮิ วะอาลี
ฮิวะซัลลัม) และเป็นการโจมตีอย่างรุนแรงที่สุดที่กระทำต่อพวกตั้ง
ภาคีก็คือ สมรภูมิบะดร์อันเกรียงไกร ท่านสังหารศัตรูผู้ตั้งภาคีถึง
70 คน ท่านอะลี สังหารได้ครึ่งหนึ่ง ส่วนชาวมุสลิมรวมกับ
มะลาอิกะฮ์สังหารอีกครั้งหนึ่ง หากได้ตรวจสอบหนังสือ "มะฆอซี"
ของมุฮัมมัด บินอุมัร อัลวาเกดี และ "ตารีคัลอัซรอฟ" ของยะหฺยา
บินญาบิร อัลบะลาชะรี และบุคคลอื่นแล้ว ท่านผู้อื่นก็คงรู้ความ
จริงในประเด็นนี้ นี่ยังไม่รวม ถึงการต่อสู้และการสังหารศัตรูใน
สมรภูมิอุซูด และค็อนดักของท่านอีก นี่มิใช่เป็นการพูดตีสำบัด
สำนวน ทว่าเป็นเรื่องที่ต้องรู้ เหมือนกับการเรียนรู้อามี
นครมักกะฮ์ อียิปต์ เป็นต้น

12

ผู้พิพากษาคนแรกในอิสลาม

ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะออลิฮิ วะซัลลิม) ได้กำหนดตัวผู้พิพากษาไว้ 3 คน ท่านไม่เคยแต่งตั้งใครอื่นจาก 3 คนนี้ และท่านได้เจาะจงพวกเขาให้ประจำอยู่ในเยเมน บุคคลแรกก็คือท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) ท่านได้กล่าวด้วยตัวท่านเองว่า : ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะออลิฮิ วะซัลลิม) ได้แต่งตั้งฉันให้เป็นผู้พิพากษา, ฉันกล่าวขึ้นว่า "ท่านแต่งตั้งฉัน (ให้รับตำแหน่งนี้) ให้ไปประจำอยู่กับกลุ่มชนที่มีความอาวุโสและฉันก็ยังคงเป็นคนหนุ่มที่ยังไม่มีความรู้เรื่องการพิพากษาเลย?" ท่านศาสดา (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะออลิฮิ วะซัลลิม) ได้วางมือของท่านลงบนหน้าอกของฉัน และกล่าวว่า "อัลลอฮ์จะทรงให้ท่านหนักแน่น และทำให้ท่านมั่นคง เมื่อมีคู่ความสองคนมาหาท่าน ก็อย่าได้ตัดสิน ความคนแรก จนกว่าจะได้ยินการแก้ต่างของอีกคน เพราะนั่นเป็นสิ่งอันเหมาะสมที่จะให้ความชัดเจนกับท่านในเรื่องการพิพากษา" ท่านอะลี(อ)กล่าวว่า "ฉันก็เป็นผู้พิพากษาเรื่อยมา"

ในหนังสือ **"กัณชัลดุมมัล"** ปรากฏบรรยายงานจากท่านอะลี ความว่า : ท่านกล่าวว่า ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะออลิฮิ วะซัลลิม) ได้แต่งตั้งฉันให้เป็นผู้พิพากษา

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.) อะลียฮิ วะอาลียฮิวะซัลลิม) แต่งตั้งฉันไปยังเยเมนให้ทำหน้าที่ พิพากษาความพวกราช ฉันกล่าวขึ้นว่า "ท่านศาสนทูตแห่ง อัลลอฮ์ขอรับ ท่านแต่งตั้งฉันขณะที่ฉันยังหนุ่มที่ไม่มีความรู้ในเรื่องการพิพากษาคดีความเลย" ท่านเอามือของท่านตบไปที่อกของฉัน แล้วเอ่ยว่า

"โอ้อัลลอฮ์ขอทรงโปรดชี้นำหัวใจของเขา และปิดกั้นลิ้นของเขา (ให้พูดแต่สิ่งที่ถูกต้องเท่านั้น)" ฉันไม่เคยสงสัยในการตัดสินความระหว่างคู่ความว่ามันถูกหรือผิดอีกเลยตั้งแต่นั้นมาจนถึงวงเสวนานี้

มีรายงานจากอัมรว บินมูรเราะฮ์ ความว่า เขาได้ยินอะบൂบัคตะรี พูดว่า มีคำบอกเล่าที่ได้ยินมาจากท่านอะลีว่า ท่านกล่าวว่า เมื่อท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลียฮิ วะอาลียฮิวะซัลลิม) แต่งตั้งฉันไปประจำที่เยเมน ฉันพูดแก่ท่านว่า "ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ขอรับ ท่านแต่งตั้งฉัน ขณะที่ฉันยังมีอายุน้อย ไม่มีความรู้เกี่ยวกับการพิพากษามากนัก" ท่านได้เอามือของท่านตบไปที่อกของฉัน และกล่าวว่า "อัลลอฮ์จะทรงให้ลิ้นของท่านหนักแน่นและนำทางหัวใจของท่าน" แล้วการพิพากษา ระหว่างคู่ความก็ไม่เคยเกินกำลังฉันอีกเลย

13

ผู้ถือธงนำอิสลามคนแรก

นักประวัติศาสตร์กล่าวว่า : ท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) คือบุคคลแรกที่ถือธงนำอิสลามนำหน้าท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะฮฺวาละลีฮฺวะซัลลัม) ในทุกสมรภูมिरบและทุกถิ่นฐาน ยกเว้นสมรภูมิตะบูกซึ่งท่านไม่ได้เข้าร่วม เพราะท่านศาสดาผู้จำเริญ ได้ให้ท่านเฝ้าเมืองมะดีนะฮ์.

เชคมุฟิต กล่าวว่า : ธงชัยและธงรบของพวกกูร็อยช์ทั้งหมดอยู่ในมือของกุศ็อย บินกิลาบ จากนั้นก็มาอยู่ในมือของลูกหลานของ อับดุลมุฏฏอิลิบ เมื่อต้องนำไปออกไปร่วมศึกสงคราม จนกระทั่งท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะฮฺวาละลีฮฺวะซัลลัม) ได้รับการประกาศแต่งตั้งให้เป็นศาสดา ธงของกูร็อยช์และธงอื่น ๆ ก็มาอยู่ในมือของท่านศาสดา แล้วท่านก็ได้สถาปนามันไว้ในตระกูลบะนูฮาซิม และท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะฮฺวาละลีฮฺวะซัลลัม) ก็ได้มอบมันให้แก่ท่านอะลี บินอะบี ฏอลิบในสมร ภูมิจัดาน (อัลอับวาล)¹

1. เป็นสมรภูมิแรกที่ท่านศาสดามุฮัมมัด (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะฮฺวาละลีฮฺวะซัลลัม) เข้าร่วมเกิดขึ้นในเดือนศอฟัร ปีที่ 2 แห่งฮิจญ์เราะฮ์ บทสรุปของการต่อสู้ก็คือมีการทำสัญญาสงบศึกกับพวกบะนีฏุมเราะฮ์จากเผ่ากินานะฮ์โดยที่ยังไม่มีการเสียเลือดเนื้อแต่อย่างใด.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

มันเป็นการสู้รบครั้งแรกที่ท่านได้ถือธงรบอิสลามพร้อมกับท่าน ศาสดา และมันอยู่ในมือของท่านในทุกสมรภูมिरบต่อมา ทั้งใน บะดร์ซึ่งเป็นการลงโทษอันยิ่งใหญ่ (ต่อพวกตั้งภาคีและ ก่อผล สะเทือนเลือนลั่น) ในสมรภูมิมุฮุซุศฺ ธงในวันนั้นอยู่ในมือของบะนู อับดุลดาดร์ แล้วท่านก็ได้มอบมันให้แก่มุศอับ บินอุมัยร์ เมื่อเขาเป็น ชะฮีด ธงนั้นก็ตกจากมือของเขาเผ่าต่าง ๆ ก็หวังที่จะได้ถือธงนั้น ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลลิลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลีฮิวะซัลลัม) เอมันมาและมอบให้ท่านอะลี บินอะบีฏอลิบ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ธงรบและธงชัยก็มาอยู่ในมือของบะนูฮาซิม

มุฟฏอฎอิล บินอับดุลลอฮ์ รายงานจากซิมาก จากอักกริมะฮ์ จากอับดุลลอฮ์ บินอับบาส ความว่า : เขากล่าวว่า "อะลี บิน อะบีฏอลิบ มีคุณลักษณะ 4 ประการ ซึ่งผู้คนทั่วไปไม่มี เขาเป็น ชาวอาหรับและต่างชาติคนแรกที่เข้ามาพร้อมกับท่านศาสดา เขา เป็นผู้ถือธงชัยในทุกการรุกรบ เขาคือผู้ซึ่งมันคงอยู่กับท่านศาสดา ในวันอันเขม็งเกลียววันอุซุศฺและผู้คนต่างหลบหนี และเขาคือ ผู้ซึ่งอัญเชิญท่านศาสดาลงในหลุมฝังศพ"

จากกุกตาตะฮ์ความว่า : "อะลี บินอะบีฏอลิบเป็นผู้ถือธงของ ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ในวันแห่งสมรภูมิบะดร์และในทุก สถานการณ์ที่มีการสู้รบ"

ชัยยิดญะฮ์พัร มุรตะฎอ อัลอามิลี ซึ่ให้เห็นประจักษ์พยาน ที่บ่งบอกว่า อิมามอะลี (อะลัยฮิสชะลาม)คือผู้ถือธงรบในทุก ฉากทัศน์ ที่มีการสู้รบในสมรภูมिरบ และในการต่อสู้ ประจักษ์ พยาน และหลักฐานที่ว่านี้ก็คือ :

จากอิบนุอับบาส : "อะลีได้ถือธงรบของท่านศาสนทูตแห่ง อัลลอฮ์ (คือลลิลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลีฮิวะซัลลัม) ในวันแห่งสมรภูมิ

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

บะด็ร" อัลฮากิมกล่าวว่า "ในทุกสถานการณ์ที่มีการสู้รบทั้งหมด"

จากมาลิก บินดีนาร์ ความว่า : ข้าพเจ้าได้ถามชะฮีด บินญบัยร์และพี่น้องของเขาที่เป็นนักอ่านอัล กุรอานว่า ใครคือ ผู้ถือธงชัยของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ พวกเขาบอกว่า "อะลีคือ ผู้ถือธงชัย"

ในตวับทหลักฐานอื่นมีปรากฏว่า : เมื่อมาลิกได้ถามชะฮีด บินญบัยร์ถึงเรื่องนั้น ชะฮีดแสดงความโกรธออกมา แล้ว มาลิกก็ได้ฟ้อง เรื่องนั้นให้พี่น้องของเขาที่เป็นนักอ่านอัลกุรอาน รับรู้ พวกเขารู้เรื่องนี้ (และพูดว่า) "ก็เพราะเขา ชะฮีดกลัว อัชญาญฎี² " เมื่อเขากลับมา แล้วมาลิกก็ได้ถามเขา เขาพูดว่า "ผู้ถือธงชัยคืออะลี" ฉันทก็ได้ยินมาจาก अबดุลลอฮ์ บิน अबباس เช่นกัน

ในตวับทอื่นก็มีรายงานจากมาลิก บินดีนาร์ ความว่า : เขากล่าวว่า ข้าพเจ้ากล่าวแก่ชะฮีด บิน ญบัยร์ว่า "ใครคือผู้ถือธงรบให้ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์" เขากล่าวว่า "ท่านคือผู้อ่อน คลาย (ความอึดอัดที่อยู่ใน) คอหอย³ มะฮ์บัต อัลญะฮันนี่ก็ได้ กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า "ข้าพเจ้าจะบอกตนเอง อิบน์มุฮัมมัดชะเราะฮ์ อัลอะบะซีเป็นผู้ถือธงไป ในระหว่างทาง แต่เมื่อมีการต่อสู้เกิดขึ้น อะลี บินอะบีฏอลิบก็เป็นผู้รับธงนั้นไปถือ"

มีรายงานจากญาบิร ความว่า : พวกเขาพูดว่า "ท่าน ศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ขอรับ ผู้ใดจะเป็นคนถือธงของท่านในวัน ฟันคืนชีพ" ท่านกล่าวว่า "ฉันหวังว่าผู้ที่ถือธงของฉันได้ในวัน ฟันคืนชีพนั้น ก็ต้องเป็นคนที่ถือธงของฉันในโลกนี้ ซึ่งนั่นก็คืออะลี

2. ผู้ปกครองพระราชชนหนึ่งจากตระกูลบะนูมุฮัมมัดชะฮ์.
3. อาจหมายถึง อึดอัดมานาน แล้วอยากระบายให้ฟัง.

บินอะบีฏอลิบ"

เมื่อชะอดี บินอะบีวักกอกศเดินทางผ่านชายคนหนึ่งที่กำลังสบประมาท อะลีและมีผู้คนรายล้อมเขาอยู่ในเมืองมะดีนะฮ์ เขาได้บอกให้คนนั้น หยุด และพูดว่า : "เจ้าเนี่ยนะ เจ้าสบประมาทอะลี บินอะบีฏอลิบด้วย เหตุอันใดหรือ ? เขามีใช่เป็นบุคคลแรกที่รับอิสลามนะหรือ ? เขามีใช่ บุคคลแรกที่เข้ามาพร้อมกับท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์หรือ ? เขามีใช่ผู้ที่มีความสมณะเป็นที่สุดในหมู่ผู้คนกระนั้นหรือ ? เขามีใช่ผู้ที่มีความรู้มาก ที่สุดในหมู่สาธารณชนทั้งหลายอย่างนั้นหรือ ? (และเขาก็ได้กล่าวเรื่อย ไปจนถึงคำพูดที่ว่า) เขามีใช่ผู้ถือธงของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ใน สมรภูมิต่างๆ ดอกหรือ ?" ถ้อยคำของเขากระจ่างชัดในความหมายที่ว่า "นั่นเป็นคุณลักษณะเฉพาะของเขา อิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม)"

มีรายงานจากมักฮัมความว่า : ธงของท่านศาสดาอยู่กับอะลี บินอะบีฏอลิบ ธงของชาวอันศอรอยู่กับชะอดี บินอับาดะฮ์ เมื่อไฟแห่ง การต่อสู้เริ่มปะทุขึ้น ท่านศาสดาก็จะเป็นคนหนึ่งที่เข้ามาอยู่ภายใต้ร่มธงของชาวอันศอร

มีรายงานจากอามัรความว่า : ธงของท่านศาสดาอยู่ในมือของอะลี บินอะบีฏอลิบ และมันเคยอยู่ในมือของชาวอันศอรเมื่อพวกเขา มอบความภักดีให้ท่าน (ศาสดา)

อาจกล่าวได้ว่า ตัวบททั้งสองที่ปรากฏนั้นไม่ได้บ่งชี้อย่างชัดเจนและเด็ดขาดว่า ธงนั้นอยู่ในมือของท่านอะลีตลอดเวลา ถึงแม้ว่ากล่าวได้ว่า ความหมายโดยทั่วไปมันก็เป็นไปตามนั้น

มีรายงานจากชะฮ์ละบะฮ์ บินอะบีมาลิก ความว่า : เขากล่าวว่า ชะอดี บินอับาดะฮ์เคยเป็นผู้ถือธงของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ในหลายเหตุการณ์ด้วยกัน แต่เมื่อถึงเวลาต่อสู้กัน อะลีก็จะ

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

เป็นคนเอาตรงนั้นมาถือไว้

อิบน์ฮัมซะฮ์กล่าวว่า : ผู้รู้คนหนึ่งได้ถ่ายทอดรายงานที่ว่า อะลีอยู่ในกองทหารในฐานะผู้นำกองทหารมิใช่หรือ ? ในถ้อยคำที่แสดง ถึงการเรียกร้องให้มาสนใจในความจริงที่เกี่ยวกับตัวเขาที่ว่า อะลีได้กล่าวว่า : "ฉันขอเรียกร้องต่อพวกท่าน (ให้ความสนใจ) โดยอ้างถึงอัลลอฮ์ว่า ในหมู่พวกท่านนอกจากฉันแล้วมีใครบ้าง ที่เป็นผู้ถือธงของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์นับตั้งแต่วันที่อัลลอฮ์ ได้ทรงสถาปนาประกาศการแต่งตั้งให้ท่านเป็นศาสนดาตราบจนวันที่พระองค์ทรงเก็บท่านไป" พวกเขาพูดว่า "โอ้อัลลอฮ์ ไม่มีหรอก"

ตัวบทหลักฐานเหล่านี้และอื่นๆ ที่มีปรากฏบ่งชี้ว่า อะลีเป็นบุคคลแรกที่ถือธงชัยแห่งอิสลามและเป็นผู้ถือธงรบในทุกสมรภูมิการต่อสู้และทุกสถานการณ์

14

ผู้เป็นตัวแทนท่านศาสดาที่เป็น คนในตระกูลฮาซิมี่คนแรก

ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) เป็นตัวแทนท่านศาสดาคนแรกที่เป็นคนในตระกูลฮาซิมี่⁴ เป็นตัวแทนท่านศาสดา (คือลัลลอฮุอะลียฮิวะอาลีฮีวะซัลลัม) คนแรกที่เป็นบุตรหลานของตระกูลฮาซิมี่ ทุกคุณลักษณะอันลือเลื่องของครอบครัวอาหรับผู้มีเกียรตินี้รวมอยู่ในตัวของท่าน บิดาของท่านคืออะบูฏอลิบ บินอับดุลมุฏฏออลิบ บินฮาซิม เป็นนายของชาวอาหรับแห่งมักกะฮ์ และผู้อาวุโส แห่งเผ่ากูร็อยช์

ส่วนบิดาของท่านนั้นก็คือท่านหญิงฟาฏิมะฮ์ บินตีอะซัด บินฮาซิม สตรีผู้ศรัทธาซึ่งเข้ารับอิสลามพร้อมกับชนยุคแรก ท่านหญิงได้เลี้ยงดูท่านศาสดานับตั้งแต่วันที่มารดาท่านศาสดา ท่านหญิง อามินะฮ์ บินตีวะฮับ จากโลกนี้ไป ขณะที่อายุอันจำเริญของท่านยังไม่ถึง 6 ขวบ

ตัวแทนท่านศาสดาที่เป็นชาวฮาซิมี่ภายหลังจากท่านอิมาม ก็คือบุตรชายของท่าน อิมามสะอ์น อัลมุจญ์ตะบา และมุฮัมมัด อัลอะมีน บินฮารูน อรรอชีด ที่มารดาของเขาคือซุบัยดะฮ์ บินตีญะฮ์ฟัร บินอะบี ญะฮ์ฟัร อัลมันศูร

4.ตระกูลของท่านศาสดาแห่งอิสลาม (คือลัลลอฮุอะลียฮิวะอาลีฮีวะซัลลัม).

15

บุคคลแรกในอิสลามที่เป็น นักประพันธ์ตำรา

นับได้ว่าท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ (อะลียฮิสซะลาม) เป็นบุคคลแรกที่ประพันธ์ตำราในศาสนาอิสลาม หนังสือ **"นะฮ์ญุลบะลาฆะฮ์"** ซึ่งท่านชะรีฟร่อฎี ได้รวบรวมขึ้นที่ประกอบไปด้วย โอวาทธรรม ข้อเขียน ธรรมสาส์น คำสั่งสอน และวิทยปัญญาสาส์นเป็นตำราที่มีชื่อเสียงที่สุดว่ามาจากท่าน

ดั่งที่ตำราประวัติศาสตร์และหนังสือชีวประวัติต่างก็ชี้ชวนให้ดูหนังสือ **"อัลฟะร่อฎู"** หรือ **"ฟะร่อฎูอะลี"** ในทัศนะของอิมามแห่งอะฮ์ลุลบัยต์ มีนักรายงานฮะดีษที่ได้รับความน่าเชื่อถือที่เป็นสหายนุญจ และศิษยานุศิษย์ของบรรดาอิมามได้รายงานเรื่องราวนั้นไว้

เนื้อหาในหนังสือเล่มดังกล่าวนั้นพูดถึง **"สาระสำคัญของพันธกิจสาร"** และ **"สัตยาบันสาร"** ซึ่งท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) ประพันธ์ให้เจ้าเมืองที่ท่านส่งไปปกครองอียิปต์ มาลิก อัชดาร์ เพื่อเป็นแนวทางสำหรับใช้ในการบริหารกิจการรัฐ⁵

ยังมีรายงานที่อะลี บินร่อฎีเยห์รวบรวมมาจากวจีธรรม

5. ตำราแนวรัฐประศาสนศาสตร์.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
ของท่านอิมามศอดิก (อะลียฮิสซะลาม) เป็นรูปเล่มหนังสือ
ที่ว่าด้วยเรื่อง "ศาสนบัญญัติ" (อัลฟิกฮ์) ส่วนหนังสือที่นะซาอีรวบรวม
รวมวิถีธรรมของท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) ในรูปแบบ
"หนังสือชะดีษ" และ **"หนังสือรายงานเรื่องราวศาสนา"** ในรูปแบบ
หนังสือที่ขนานนามว่า **"มุสนัดอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม)"**
เป็นต้น.

16

บุคคลแรกที่วางรากฐาน วิชาไวยากรณ์อาหรับ (อันนะหฺวี)

เป็นที่รับรู้กันโดยทั่วไปในหมู่นักประวัติศาสตร์ว่า บุคคลแรกซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด วางรากฐาน แยะแยะรายละเอียด และแบ่งหมวดหมู่วิชาไวยากรณ์อาหรับก็คือท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสชะลาม) อะบูลอัศวัต อัตุคฺอ์ลี (ซอลิม บินอัมรฺ) เป็นผู้รับเอาแนวคิดนี้มาจากท่าน และได้ทำการขยายเนื้อหา และวางกฎเกณฑ์จนกลายเป็นศาสตร์หนึ่งในชื่อ **"ไวยากรณ์อาหรับ"**

ชัยยิดมวะหฺชีน อัลอะมีน (ร่อฮิมะฮ์ลลอฮ์) กล่าวว่า : บุคคลแรกที่วางรากฐานหลักวิชาการไวยากรณ์อาหรับตามการเห็นพ้องของนักรายงานเรื่องราวและนักวิชาการก็คือท่านอะมีร์ลุมูฮ์มีนีน อะลี บินอะบีฏอลิบ ท่านได้ถ่ายทอดให้อะบูลอัศวัต อัตุคฺอ์ลี ซอลิม บิน อัมรฺ ซึ่งเป็นผู้นำคนหนึ่งของชนรุ่นหลังสหายธรรมท่านศาสดา (ตาบียีน) และเขาก็ได้เพิ่มเติมเนื้อหาและแยกหัวข้อให้ละเอียดยิ่งขึ้น ตามคำแนะนำและข้อเสนอแนะของท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสชะลาม).

เขา ชัยยิดมวะหฺชีน ยังได้กล่าวเสริมว่า : ที่ถูกต้องนั้นต้องบอกว่า บุคคลแรกที่วางรากฐานวิชาการด้านไวยากรณ์

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

อาหรับก็คืออะลี บิน อะบีฏอลิบ เพราะนักรายงานเรื่องราวต่างก็กล่าวอ้างว่าเป็นอะลีสวัสดิ์ และอะลีสวัสดิ์นี่เองที่อ้างไปถึงท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสชะลาม) ที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่ามีรายงานจากอะลีสวัสดิ์เองที่กล่าวว่า เขา ถูกถามว่า "วิชาไวยากรณ์นี้ท่านนำมาจากไหน?" เขาตอบว่า "ข้าพเจ้า ได้วางกรอบเนื้อหาอันมาจากอะลี บินอะบีฏอลิบ" แล้วอันบะชะตุลฟีล มัยมูนัลอักร็อนนัศร์ บินอาศิม อับดุลเราะห์มาน บินฮุรมุซ และยะหฺยา บินยัวะฮ์มัต ก็ถ่ายทอดวิชาการนี้มาจากอะลีสวัสดิ์อีกทอดหนึ่ง

อิบนุนะตีมกล่าวว่า : นักวิชาการบางคนบอกว่า นัศร์ บินอาศิม ถ่ายทอดวิชานี้มาจากอะลีสวัสดิ์ ในหนังสือ "บุฆยะตุลกูอาฮ์" ปรากฏรายงานจากยากูตความว่า นัศร์อ้างอิงเรื่องอัลกูราน และไวยากรณ์ มาจาก อะลีสวัสดิ์

มีเรื่องเล่าจากอะลันบารีที่กล่าวไว้ในบทเกริ่นนำของ "ซัรฮุ กิตาบิชีบะวัยฮ์" ความว่า : มีการกล่าวถึงคำอ่านโองการที่ว่า "อันนัล ลอฮะ บะร็อม มินัลมุชริกีนะ วะร่อซูลุฮุ" ว่า "อันนัลลอฮะ บะร็อม มินัลมุชริกีนะ วะร่อซูลิฮิ" จึงได้มีการชี้แนะไปที่ท่านอะมีร์มูลมุฮิเนิน ให้วางหลักวิชาไวยากรณ์อาหรับ แล้วท่านก็ได้สอนตัวแปรของโครงสร้างประโยค ความสัมพันธ์ด้าน โครงสร้าง การจำกัดสระออกเสียงภาษาอาหรับ และกฎเกณฑ์ของรูปประโยคให้แก่อะลีสวัสดิ์ จากนั้นเขาก็รวบรวมมันเป็นรูปเล่มเมื่อเขาเกิดสงสัยในประเด็นใดก็จะไปตรวจสอบกับท่านอะมีร์มูลมุฮิเนิน และท่านก็จะให้คำเสนอแนะ และกล่าวชื่นชมเขาว่า "สิ่งที่ท่านได้ท่องไป⁶ -มุ่งหน้า-นั้นดีแล้ว" จึงได้ถือโอกาสนำเอา

⁶ ... أن الله يري من المشركين ورسوله... (التوبة : 3)

⁷ ซึ่งจะให้ความหมายในเชิงลบหมายถึง "อัลลอฮ์เป็นเอกเทศจากบรรดาผู้ตั้งภาคีและศาสนทูตของพระองค์" (นะอูซุบัลลาฮ์มินชาลิก).

⁸ คำภาษาอาหรับคือ نَحَا يُنْحَوُهَا ซึ่งให้ความหมายว่า คำนึงไป, พ้องไป.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ถ้อยคำของท่านอะลีมาสรูปแล้วขนานนามวิชานี้ว่า (ไวยากรณ์)⁹ ในสมัยของท่านศาสดาแห่งอิสลาม (คือลิลลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลีฮิวะซัลลัม) มีความแตกต่างออกไป เพราะภาษาอาหรับในยุคนั้น ถูกรักษาไว้ด้วยกับ "การใช้สำเนียงพูด" สิ่งนี้เพิ่งมาเกิดภายหลังจากที่มีการผสมผสานภาษาอาหรับเข้ากับภาษาอื่น"

อัลลามะฮ์อัลกอฟีกล่าวใน "อินบาศ์รุวฮ์ อะลาอันบะอิน นะญวีย์" ว่า : ชาวอิยิปต์ก็บฏได้ถ่ายทอดรายงานเรื่องราวหลังจากที่ได้มีการปรับแก้แล้วว่า บุคคลแรกที่วางรากฐานวิชาไวยากรณ์คือ อะลี บินอะบีฏอลิบ (กัรร์อัมลลอฮุวะญัยฮะฮ์) และอะบุลอัศวัตก็รับเอามาถ่ายทอดต่อ นัศร์ บินอาศิม อัลบะศอรี สืบทอดมาจากอะบุลอัศวัต อัลดุอ์ลี อะบุอัมรว์ บินอุลา อัลบะศอรี รับเอามาจากนัศร์ อัลคอ์ลีล บินอะห์มัด รับเอามาจากอะบุอัมรว์ ซิบะวัยฮ์ อะบุบิซร์ อัมรว์ บิน อุษมาน บินกืออันบัร รับเอามาจากอัลคอ์ลีล อะบุลชะฮัน ชะฮีด บินมัสอะดะฮ์ อัลอัคฟัซ อัลเอาซัฎ्ฐ์ รับมาจากซิบะวัยฮ์ อะบุอุษมาน บักร์ บินมุฮัมมัด อัลมาซินี อัชชะยบานี และอะบุอัมรว์ อัลญุรมี รับมาจากอัลอัคฟัซ อะบุลอับบาส มุฮัมมัด บินยะซีด อัลมุบَّرร็อด รับมาจากอัลมาซินีและอัลญุรมี อะบุอิสฮาก อัชชูญาญญ์ และอะบุบักร์ บินอัส ซิรอจญ์ รับมาจากอัลมุบَّرร็อด, อะบุอะลี อัลชะฮัน บินอับดุล ฆือฟฟุร อัลฟารีซี รับมาจากอิบนุซิรอจญ์ อะบุลชะฮัน อะลี บินอีซา อรรออบีอี รับมาจากอัลฟารีซี อะบุณัศร์ อัลกอซิม บินมุบาซัร อัลวาซิฎ्ฐ์ รับมาจากอรรออบีอี ฎอฮิร บินอะห์มัด บินบะชาษ อัลมิศรี รับมาจากอิบนุลมุบาซัร อะห์มัด บินอิสมาอีล อัลมิศรี รับมาจาก อัชชูญาญญ์ อะบุญะฮ์ฟัร

⁹ ภาษาอาหรับคือ النحر

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

อันนุฮาส, อะบูบักร์ อัลอัตตะฟี รับมาจาก อันนุฮาส, อะบูลสะฮัน อะลี บินอิบรอฮีม อัลเฮาฟี รับมาจากอัลอัตตะฟี, ฏอฮิร บินอะห์มัด บินบาบะซาซ อันนะห์วี รับมาจากอัลเฮาฟี, อะบูอับลุลฮัย มุฮัมมัด บินบะรอกาท อันนะห์วี อัลมิศรี รับมาจาก อิบนุ บาบะซาซ, อะบูมุฮัมมัด บินบะรี รับมาจากอิบนุบะรอกาท และคนอื่นด้วย, นักวิชาการชาวอียิปต์และกลุ่มชนที่มาจากมอริออคโค ที่มาอาศัยอยู่ในอียิปต์และคนอื่นก็รับมาจากอิบนุบะรี, และลูกศิษย์ของเขา เซกอะบูลสุเซน อันนะห์วี อัลมิศรี อัลมันบูซ บินค็อร อัลฟีล ได้นำมาตีพิมพ์ที่มหาวิทยาลัยอัมรว์ บินอาศ, และเสียชีวิต ราวปี ฮ.ศ. 620.

อิบนุอะบูลสะดีด อัลมัวะอ์ตะซลี ได้ชี้ให้เห็นบทบาทของท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) ในการวางรากฐานวิชา ไวยากรณ์ โดยกล่าวว่า : หนึ่งในศาสตร์เหล่านั้นก็คือวิชา ไวยากรณ์และภาษาอาหรับ ผู้คนต่างรู้จักกันไปว่า ท่านคือ ผู้ริเริ่มและให้กำเนิดวิชานี้ ท่านได้บอกให้อะบูลอัสวัต อัตตุลลี บันทีกาพรวมและหลักวิชานี้ หนึ่งในนั้นก็คือ คำแบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือค่านาม คำกริยา และบุพบท หนึ่งในนั้นคือการ แบ่งประเภทของคำเป็นสามานยนามและวิสามานยนาม และแบ่ง ประเภทสถานะคำในประโยค (เอียะอ์รอบ) เป็น ประธาน-คำหน้า คำเสริม- (ร็อฟว์), กรรม (นัศบ์) ตามหลังบุพบท (ญัร) และตาม หลังพยางค์ปฏิเสธ (ญัซม์)¹⁰ สิ่งนี้เกือบจะเรียกได้ว่าเป็น "ปาฏิหาริย์" (มัวะอ์ญิซาต) ประการหนึ่ง เพราะลำพังกำลังความสามารถของมนุษย์ทั่วไปไม่น่า จะจำกัดความได้ละเอียดขนาดนี้

10. ทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้จากหนังสือ "ไวยากรณ์อาหรับ" เล่ม 1 และ 2 เรียบเรียง โดยอาจารย์ปริญญา พินดี มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

และไม่อาจหาหลักฐานมา ยืนยันข้อเท็จจริงได้

อะบุลอัศวัต อัตตุลลี ได้กล่าวถึงสาเหตุของการที่อิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) วางรากฐานวิชาไวยากรณ์ไว้ว่า : ข้าพเจ้า เข้าไปหาท่าน อะลี อะมีรุลมุอ์มินีน ข้าฯเห็นท่านกำลังครุ่นคิดอะไรบางอย่างอยู่ ข้าฯจึงถามท่านว่า "อะมีรุลมุอ์มินีน ท่านกำลังคิดเรื่องอะไรหรือขอรับ?" ท่านกล่าวว่า "ฉันได้ยินชาวเมืองของพวกท่านออกสำเนียง **หนึ่ง**, ฉันจึงต้องการทำหนังสือ เล่มหนึ่งในเรื่องรากฐานภาษาอาหรับ" ข้าฯจึงกล่าวแก่ท่านว่า "หากท่านทำตามที่ว่าแล้วก็เท่ากับท่านได้ทำให้ภาษาอาหรับนี้ยืนงอยู่ยงในหมู่พวกเราต่อไป" หลังจากนั้นไม่กี่วัน ข้าฯก็ได้มาหาท่าน ท่านได้ถ่ายทอดแผ่นจารึกแผ่นหนึ่งให้ข้าฯดู ในนั้นเขียนว่า **ด้วยพระนามแห่งอัลลอฮ์ ผู้ทรงเมตตาอย่างยิ่ง ผู้ทรงกรุณาเสมอ** ถ้อยคำทั้งหมดนั้นคือคำนาม คำกริยา และพยางค์ คำนามบอกความหมายถึงสิ่งที่ถูกขนานนาม คำกริยาบ่งบอกถึงการเคลื่อนไหว-การกระทำ-ของสิ่งที่ได้รับการขนานนาม และพยางค์คือสิ่งที่ให้ความหมายหนึ่งที่มีใช้คำนามและมีใช้การกระทำ จากนั้นท่านก็กล่าวว่า "ให้ท่านตามรอยเรื่องนี้ต่อและให้ท่านเพิ่มเติมสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป" (อะบุลอัศวัตกล่าวว่า) "จงรู้ไว้ด้วยว่า (ชื่อเรียก) สรรพสิ่งมี 3 อย่างชัดเจน ซ่อนเร้น และสิ่งที่ไม่ชัดเจน และไม่ซ่อนเร้น อันที่จริงนักวิชาการก็ได้พยายามทำการเรียนรู้สิ่งที่ไม่ซ่อนเร้นและไม่ชัดเจน แล้วข้าฯก็ได้รวบรวม (ชื่อเรียก) สรรพสิ่งขึ้นมาแล้วนำเสนอเอาไว้ มันมีทั้ง 'พยางค์นั้นศับ', แล้วข้าฯก็ได้กล่าวว่า มีพยางค์ **إِنَّ، أَنْ، لَيْتَ، لَعَلَّ، كَأَنَّ** และไม่ได้เอ่ยถึง **كِنَّ** ท่านจึงกล่าวว่า "ทำไปท่านละมันไว้ละ" ข้าฯพูดว่า "ข้าไม่คิดว่ามันเป็นพวกเดียวกัน" ท่านพูดว่า "ไม่หรอก มันเป็นชนิดเดียวกัน"

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

เพิ่มมันเข้าไป".

อะบูลบัจรกัน อัลอันบารี กล่าวใน **"นุซฮะตุลเอาลียาฮ์"** ว่า : อะบูลอัสวัต อัตุฎอ์ลี กล่าวว่า ข้าพเจ้าได้เข้าไปหาท่าน อะมีร์ลุม്മ์มีนีน อะลี บินอะบีฏอลิบ ข้าพเห็นว่าในมือของท่าน มีแผ่นหนังผืนหนึ่ง ข้าพพูดว่า ; "นี่อะไรหรือขอรับ อะมีร์ลุม്മ์มีนีน? ท่านกล่าวว่า "ฉันครุ่นคิดในเรื่องถ้อยคำของชาวอาหรับ แล้วฉันก็พบว่า มันเสียหาย เพราะไปผสมปนเปกับภาษาต่างชาติ ฉันจึงต้องการทำอะไรบางอย่างที่จะให้ผู้คนได้ตรวจสอบและยึดถือมันไว้" จากนั้นท่านก็ถ่ายถอดแผ่นหนังผืนหนึ่งให้ข้าพดู ในนั้นเขียนว่า : ถ้อยคำทั้งหมดมีค่านาม คำกริยา และพยางค์ ค่านามบ่งบอกถึงสิ่งที่ถูกขนานนามนั้น คำกริยาบ่งบอกว่าเกิดขึ้นด้วยสิ่งนี้ ส่วนพยางค์นั้นก็ให้ความหมายนั้น" ท่านกล่าวแก่ข้าพว่า "ท่องไปตามนี้ เพิ่มเติมได้ตามที่มันเกิดขึ้น อะบูลอัสวัต เอัย รุเอาไว้เลยว่า (ชื่อเรียก) สรรพสิ่งมี 3 อย่าง เปิดเผยและซ่อนเร้น ค่านามไม่เปิดเผยและไม่ซ่อนเร้น ผู้คนต่างคล้อยตามในสิ่งซึ่งไม่เผยและไม่ซ่อนเร้น นั้นหมายถึงค่านามที่กำกวม" เขา-อะบูลอัสวัต-กล่าวว่า : จากนั้นข้าพเจ้าก็ได้อธิบายไว้อีก 2 บท ว่าด้วยเรื่อง "การอ้างคำ" และ "คำลักษณะ" จากนั้นก็เป็นบทที่ว่าด้วยเรื่อง "คำแสดงความประหลาดใจ" และ "สรรพนามคำถาม" อีก 2 บท จนกระทั่งไปถึงบทที่ว่าด้วยเรื่อง พยางค์ **كُنْ** และไม่ได้เอ่ยถึง **كُنْ** เมื่อข้าพได้นำเสนอให้ท่านอะลี พิจารณา ท่านสั่งให้ข้าพเพิ่ม **كُنْ** เข้าไปด้วย ทั้งหมดนั้นข้าพได้วางไว้เป็นบทหนึ่งในบทที่ว่าด้วยเรื่องไวยากรณ์ ข้าพได้นำเสนอให้ท่านรับทราบ จนข้าพคิดว่าเพียงพอแล้ว แล้วท่าน (อะลี) ก็กล่าวว่า "มันเป็นไวยากรณ์ที่เยี่ยมมากซึ่งท่านได้ดำเนินการมา" เหตุนี้เอง

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

จึงขนานนามวิชานี้ว่า "ไวยากรณ์"

เหตุผลที่แสดงให้เห็นว่า บุคคลแรกที่วางรากฐานวิชาไวยากรณ์นี้คือท่านอะมีร์ลุ่มุอ์มีนีน อิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) บิน อะบีฏอลิบนั้นมีมากมาย หลากหลาย และครอบคลุม, สิ่งที่เราได้กล่าวผ่านมานั้นถือว่าเพียงพอแล้ว เพราะมันเป็นเรื่องที่ชัดเจนในทัศนะของคนทั่วไป.

17

บุคคลแรกที่วางรากฐาน "ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่อง การสนทนาทางความเชื่อ"

"ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องการสนทนาทางความเชื่อ" (อัลมุลกะลาม) เป็นศาสตร์ซึ่งจะตกกันในสาระวิชาการด้านการยืนยันหลักการศาสนาอิสลามด้วยหลักฐานที่สร้างความเชื่อมั่น (ยะกิน)

"ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องการสนทนาทางความเชื่อ" นี้ครอบคลุมเรื่องการถกสาระทางวิชาการในประเด็นปัญหา เรื่องความเชื่อแบบอิสลามและสัจธรรมความเชื่อนั้น โดยการอ้างอิงหลักฐานและนำเสนอข้อบ่งชี้เพื่อยืนยันเรื่องดังกล่าวโต้แย้งคำกล่าวและทัศนะตรงกันข้าม ตัดสินหลักฐานคำพูดและทัศนะความเห็นดังกล่าวและยืนยันความเป็นโมฆะของคำกล่าวนั้น และวิพากษ์ประเด็นชวนสงสัยซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น อีกทั้งปกป้องทัศนะที่เชื่อว่าถูกต้องด้วยหลักฐานและการพิสูจน์ความจริง"

ถือได้ว่าบุคคลแรกที่เป็นผู้วางรากฐาน "ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่อง การสนทนาทางความเชื่อ" นี้ และแยกแยะหลักการ เนื้อหา และรายละเอียดก็คือท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) ถ้อยคำที่ท่านกล่าวโอวาทออกมานั้นล้วนเต็มไปด้วยเรื่องความเชื่อใน

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

พระเจ้าองค์เดียว สถานภาพการเป็นศาสดา สถานภาพการเป็นผู้นำ ความเชื่อเรื่องความยุติธรรมแห่งพระเจ้า และความเชื่อเรื่องโลกแห่งการกลับคืน ทั้งหลายทั้งปวงนั้นถูกบันทึกเป็นหนังสือ เช่น "นบะฮ์ญัลบะลาเฆาะฮ์" และตำราอะดีษอื่น ๆ ซัยยิดมูร์ตะฎอได้ชี้ชวนให้ดูความจริงในประเด็นนี้ว่า : ควรรู้ไว้ด้วยว่า รากฐานความเชื่อเรื่องเอกานุภาพแห่งพระเจ้า ความยุติธรรมในพระองค์ และการคืนกลับนี้ล้วนเอามาจากคำกล่าว และโอวาทของท่านอะมีร์ุลมุอ์มินีน มันเป็นเช่นนั้น ไม่มีมากกว่านั้น และไม่มีเบื้องหลังเลย บุคคลใดที่พินิจพิจารณาประเด็นนี้จากคำกล่าวของท่าน ก็ จะรู้ความจริงว่า สารวิชาการที่บรรดานักปราชญ์เรื่องการสนทนาความเชื่อนี้นำมาประพันธ์และเรียบเรียงภายหลังจากนั้น มันเป็นการอธิบายประโยคดังกล่าวและขยายความหลักการที่ว่านั้น" อิบน์อะบัลฮะดีด กล่าวไว้ว่า : ความรู้ที่ทรงเกียรติที่สุดก็คือ "ศาสตร์ที่ว่าด้วยเรื่องพระเจ้า" (อัลอัลมุลลิตาลี) เพราะความรู้จะทรงเกียรติ และทรงคุณค่าได้นั้นก็ด้วยเนื้อหาของความรู้นั้น มีการถอดความ และถ่ายทอดคำกล่าวของท่าน (อะลี) ออกมา เริ่มต้นที่ท่านและสิ้นสุดที่ท่าน ชนชาวมะอ์ตะฮิละฮ์ ผู้ซึ่งเป็นผู้มีความเชื่อในเรื่องเอกานุภาพในพระเจ้าและความยุติธรรมในพระองค์ ผู้เป็นเจ้าของทัศนะ และผู้คนที่เรียนรู้ศาสตร์นี้จากพวกเขา-ก็เป็นลูกศิษย์และสหายธรรมของท่าน เพราะผู้อาวุโสในหมู่พวกเขาคืออวาคีล บินอะฏอฮ์นั้นเป็นศิษย์ของอะบูฮาซิม อับดุลลอฮ์ บินมุฮัมมัด บินฮะนะฟียะฮ์ อะบูฮาซิมเป็นลูกศิษย์ของบิดาของเขาและบิดาของเขาก็เป็นลูกศิษย์ของท่านอะลีนั่นเอง

ส่วนชนชาวอัชชะรีนั้น พวกเขาปฏิบัติตามอะบัลฮะซัน อะลี บินอิสมาอีล บินอะบีบิซร์ อัลอัชชะรี เขาเป็นลูกศิษย์

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
ของอะบูอะลี อัลญะบาอีย์ อะบูอะลีถือเป็นอาจารย์ท่านหนึ่งใน
สายของมัวะฮ์ตะซึละฮ์ ชาวอัชชะอะรีล้วนไปสิ้นสุดที่อาจารย์ของพวกเขา นั่นก็คืออะลี บินอะบี
ฏอลิบ ส่วนสายอิมามียะฮ์ และซัยดียะฮ์นั้นล้วนปฏิบัติตามท่าน
อย่างชัดเจนอยู่แล้ว

ทุกคนที่ได้อ่านโอวาธรรมของท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิส
ชะลาม) ในเรื่องหลักการที่ว่าด้วยเรื่องการสนทนาและถก
สาระวิชาการด้านความเชื่อนั้นล้วนเชื่อมั่นว่า ท่านคือบุคคล
แรกที่วางรากฐานของศาสตร์นี้ในอิสลาม ไม่มีใครนำหน้าท่าน
และก็ไร้ซึ่งผู้มีความสามารถจะตามท่านทัน

18

บุคคลแรกที่ร่างรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญที่ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) ร่างไว้ให้เจ้าเมืองฮัยบัต มาลิก อัลอัซตัร ได้นำไปวางกรอบการปกครองนั้น ถือเป็นธรรมเนียมของรัฐที่สำคัญที่สุด โดยที่ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) ได้แยกแยะหน้าที่อันจำเป็นสำหรับผู้ปกครองที่ต้องปฏิบัติต่อผู้ใต้ปกครอง เช่น มีความโอบอ้อมอารีต่อผู้ใต้ปกครอง ให้ความสำคัญต่อคนตกทุกข์ได้ยาก ทำดีต่อผู้ใต้ปกครอง รับใช้แบ่งเบา และบรรเทาทุกข์ ให้พวกเขาเย็นหยัดเรื่องศาสนกิจที่จำเป็นต้องทำ คอยสอดส่องดูแล ความเป็นไปของผู้คน และไต่ขำรัฐการที่เลวออกเป็นต้น ถือเป็นหน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ปกครอง

จากนั้นท่านอิมามก็เข้าไปที่ขำรัฐการที่ทำงานให้รัฐว่า ต้องเลื่องงานให้เหมาะสม ต้องได้รับเงินและค่าตอบแทนที่เหมาะสม คอยติดตามงานของตนเอง และคอยจับตาคคนทุจริตและประพฤติมิชอบ.

ส่วนกรณีเฉพาะของผู้พิพากษานั้น ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) เข้าไปทำการให้ความสำคัญกับการคัดเลือกผู้พิพากษา ให้เหมาะสมต้องมีความละเอียดอ่อนในตัวบทกฎหมาย เพื่อไม่เป็นการอธรรมต่อผู้อื่น คอยตรวจตราคำสั่งที่ออกไปจากศาลว่า

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ได้มีการปฏิบัติไปตามนั้นหรือไม่ และความเป็นอิสระของสถาบันศาล และตุลาการ

ในเรื่องการทหารนั้น ท่านอะมีร์มุฮัมมัดมินีนได้อธิบายว่า ต้องมีการเลือกผู้นำทหารอย่างเอาใจใส่ ตรวจสอบผู้นำกรมกองทหาร ยกย่องคนดีมีคุณธรรมและปฏิบัติตามสัญญาอย่างเคร่งครัด และระมัด ระวังเรื่องการหลั่งเลือดโดยไม่ชอบธรรม

ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสชะลาม) ได้ให้ความกระจ่างในเรื่องการให้ความสำคัญกับการที่ต้องรู้จักชนชั้นต่าง ๆ ในสังคม ลักษณะเฉพาะของแต่ละชนชั้น การมีปฏิสัมพันธ์กับทุกฝ่าย การให้ความสำคัญกับการทำให้เศรษฐกิจฟื้นตัว การฟื้นฟูที่ดิน ปกป้องทรัพย์สิน สาธารณะ กระตุ้นให้พ่อค้าได้ทำการค้าที่มีประโยชน์กับสังคม ต่อต้านพวกขายสินค้านักผูกขาด และสร้างหลักประกันทางสังคมให้กับคนยาก คนจน ผู้ยากไร้ และพวกต้องการความช่วยเหลือ.

เช่นเดียวกัน เรายังพบว่า ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสชะลาม) ได้ร่างรัฐธรรมนูญของรัฐไว้อย่างสมบูรณ์แบบ สมัยการปกครองของท่านจึงได้รับความสนใจและให้ความสำคัญจากนักค้นคว้าวิจัย นักประวัติศาสตร์ และนักเขียนทั้งหลาย มีการอธิบายรัฐธรรมนูญนี้ได้อย่างสมบูรณ์พร้อมกับการเปรียบเทียบกับรัฐธรรมนูญของรัฐในยุคปัจจุบัน หลายต่อหลายครั้งด้วยกัน และมีการแปลออกเป็นภาษาต่าง ๆ หลายภาษาด้วยกัน¹¹ เพราะมันเป็นพันธะสารที่ชัดเจน ครอบคลุม และละเอียดที่สุดซึ่งได้รับการตีพิมพ์ในประวัติศาสตร์อิสลาม

11. แปลเป็นภาษาไทยโดยเชคชัยนุลลาฮิบดิน ฟินดี ภายใต้ชื่อ "พันธะสารของอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบถึงมาลิกอัชชะดี".

19

บุคคลแรกที่ทำลายเทวรูป

ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) คือบุคคลแรกที่ทำลายเทวรูป ซึ่งถูกนำไปประดิษฐานอยู่รายรอบอัลกะอ์บะฮ์อันทรงเกียรติ ท่านได้ป็นไปบนไหล่ของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คืออลัลลอฮุ อะลียฮิ วะอาลีฮิวะซัลลัม) เพื่อดึงเอาเทวรูปเหล่านั้นมาเผาด้วยความ เป็นจริงแล้ว ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) เป็นผู้ทำลายเทวรูป และรูปปั้นเหล่านั้น

ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) ได้เผาทำลายเทวรูปและรูปปั้นใน 2 ครั้ง 2 คราด้วยกัน กล่าวคือ

ครั้งที่หนึ่ง : ก่อนที่ท่านศาสดา (คืออลัลลอฮุอะลียฮิ วะอาลีฮิวะซัลลัม) จะอพยพในคืนที่ท่านนอนบนที่นอนของท่านศาสดาเพื่ออำพราง มีนักรายงานสะดิษได้รายงานเรื่องราวเหล่านี้ไว้ อาทิ อันนะซาอีในหนังสือ "ค่อศออิศอะมีร์ลมุฮัมมีนินอะลีบินอะบีฏอลิบ" อะหฺมัด บินฮันบัลในหนังสือ "มุสนัดอะหฺมัดบินฮันบัล" อัลฮากิม นีซาบรี ในหนังสือ "อัลมุสตัดร็อกอะลศ่อฮียัยน์" อัลมุตตะกี อัลฮินดี ในหนังสือ "กันซุลอุมมัล" อัลค่อฎีบ อัลบัฆดาดีในหนังสือ "ตารีค บัฆดาต" และอะบุนยะอ์ลาในหนังสือ "มุสนัดอะบียะอ์ลาอัลมุศ่อลี" เป็นต้น

ตัวบทของรายงานดังกล่าวคือรายงานจากอิบนุอับบาส

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

ความว่า : ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลัยฮิวะวาลีย์ วะซัลลัม) เข้ามากระซิบใน "วันพิชิต" บนอัลกะอ์บะฮ์มีรูปปั้น และเทวรูปอยู่ 360 องค์ แต่ละภูมิภาคของชาวอาหรับก็จะมีเทวรูป 1 องค์ อิบลิสได้เสริมใยเหล็กให้กับก้าวเดินของพวกเขาหลงอยู่กับการเคารพบูชา และกราบไหว้เทวรูปเหล่านั้น ท่านศาสดามาพร้อมกับไม้เท้า ท่านได้ใช้มันเขี่ย เทวรูปเหล่านั้นจนหน้าคะมำ... ท่านกล่าวว่า และจงกล่าวว่า "ความจริงได้มาแล้ว ความเท็จย่อมมลายีสั้นไป แท้จริงแล้วความเท็จนั้นย่อมต้องถูกมลายีสั้นไป"¹² โดยชี้ผ่านไปที่เทวรูปแต่ละองค์

อีกสายรายงานหนึ่งปรากฏความว่า : ท่านมุ่งหน้าไปที่ หินดำ (ชะอูเราะฮ์อัลฮัษมัด) ทำอาณัติสัตถุญาณแสดงการให้เกียรติ (อิสติลาม) จากนั้นท่านก็เดินเวียนรอบอัลกะอ์บะฮ์ ในมือของท่านมีคันทนูอยู่ ท่านได้จับไปที่สายโยง ท่านเดินมาหยุดที่เทวรูปองค์หนึ่งที่อยู่ข้างอัลกะอ์บะฮ์ ด้านประตูที่พวกเขาเคารพบูชากันตรงนั้น มันคือฮุบัล ซึ่งเป็นเทวรูปองค์ใหญ่ที่สุด แล้วท่านก็แสดงการสบประมาทในสายตาของท่าน แล้วกล่าวว่า และจงกล่าวว่า "ความจริงได้มาแล้ว ความเท็จย่อมมลายีสั้นไป แท้จริงแล้วความเท็จนั้นย่อมต้องถูกมลายีสั้นไป" คือท่านสั่งให้ทำลายมัน

ซุบัยร์ บินอัลอะวาม กล่าวแก่อะบูซุฟยานว่า : "ฮุบัลแตกละเอียดแล้ว ทั้งๆที่เจ้ายังแสดงอาการผยองในวันฮุซูดโดยคิดว่ามัน จะยังคุณแก่เจ้าได้" อะบูซุฟยานพูดว่า "อิบนุอะลอะวามเอ๋ย ปล่อยให้เถอะ ข้าเห็นว่า หากมีคนอื่นที่มีเชื้อเขาอยู่กับพระเจ้าของมุฮัมมัดละก็มันก็ไม่เป็นเช่นนั้น" ในวันนั้นท่านศาสดาได้แนบกายไปที่อัลกะอ์บะฮ์

12 (81) وَقَالَ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا (الإسراء : 81)

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

มีรายงานจากท่านอะลี (กัรรอหมัลลอฮุวัจญ์ฮะฮ์) ความว่า : ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะออลิฮิอะฮ์ซัลลัม) พาฉันมาที่อัลกะอ์บะฮ์ในคำคืนหนึ่ง แล้วท่านก็กล่าวว่า "นั่งลงซิ" ฉัน ได้ นั่งข้างอัลกะอ์บะฮ์, ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลัยฮิ วะออลิฮิอะฮ์ซัลลัม) เหยียบบนไหล่ของฉัน แล้วกล่าวว่า "ลุกขึ้น" ฉันลุกขึ้น แต่เมื่อท่านเห็นว่า ฉันเริ่มไม่ไหว แล้ว ท่านได้กล่าวว่า "นั่งลงเถอะ" แล้วฉันก็นั่งลง จากนั้นท่านก็กล่าวว่า "อะลีเหยียบไหล่ฉันป็นขึ้นไป" ฉันก็ทำตามนั้น

อีกสายรายงานหนึ่งกล่าวว่า : ท่านศาสดากล่าวแก่ท่านอะลี (กัรรอหมัลลอฮุวัจญ์ฮะฮ์) ว่า "เหยียบบ่าฉันแล้วป็นขึ้นไป ทำลายเทวรูป เหล่านั้นซะ" แล้วเขา (อะลี) ก็กล่าวว่า "ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ ขอรับ ให้ท่านเหยียบบ่าของฉันดีกว่าไหม เพราะท่านนั้นมีเกียรติยิ่ง เกินกว่าที่ฉันจะอยู่เหนือท่าน" ท่านศาสดา (คือลัลลอฮุ อะลัยฮิ วะออลิฮิอะฮ์ซัลลัม) กล่าวว่า "ท่านไม่อาจแบกรับสถานภาพการเป็นศาสดาได้หรอก¹³ ท่านนั้นแหละป็นขึ้นไป" ท่านศาสดาก็ได้นั่งลง แล้วอะลีก็ป็นไปบนไหล่ของท่าน จากนั้นท่านก็ลุกขึ้นยืน ท่านอะลีกล่าวว่า เมื่อท่านยกตัวฉันขึ้นนั้น ฉันก็ได้ป็นขึ้นไปบนหลังคาอัลกะอ์บะฮ์..

รายงานหนึ่งกล่าวว่า : มีคนพูดแก่ท่านอะลีว่า "ตอนนั้นเป็นอย่างไรบ้าง ตอนที่ท่านอยู่บนบ่าของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลัยฮิ วะออลิฮิอะฮ์ซัลลัม) ?" ท่านกล่าวตอบว่า "สภาพของฉัน ตอนนั้น หากฉันจะหยิบดาวลูกไก่ลงมาละก็ ฉันก็ทำได้"

ในขณะที่ท่านอะลีกำลังป็นขึ้นไปนั้น ท่านศาสดากล่าว

13.มันหนักอึ้งเมื่อพิจารณาในด้านจิตวิญญาณ.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

แก่เขาว่า : "เหวี่ยงตัวใหญ่ลงมาก่อน" มันทำมาจากทองแดง บ้างก็ว่าทำมาจากแก้ว

ในอีกรายงานหนึ่งกล่าวว่า : เมื่อท่านได้โยนเทวรูปทั้งหลายทิ้งลงมาแล้ว เหลือเทวรูปของเผ่าค่อซาอะฮ์ที่ถูกตรึงด้วยหมุดเหล็ก ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลิสีวะซัลลิม) กล่าวว่า "ยึดมันไว้" แล้วฉันก็จับมันยึดไว้ ขณะที่ท่านกล่าวว่า "อย่างนั้นแหละ" (แล้วท่านก็อ่านโองการอัลกุรอานว่า) และจงกล่าวว่า "ความจริงได้มาแล้ว ความเท็จย่อมมลายีสั้นไป แท้จริงแล้วความเท็จนั้นย่อม ต้องถูกมลายีสั้นไป" ฉันจับมันไว้แน่น จนฉันทำให้มันแตกหักได้

ข้าพเจ้าขอกล่าวว่า : จากบริบทนี้บ่งชี้ว่า เทวรูปองค์นี้ไม่ใช่ ฮุบัล เพราะฮุบัลไม่ใช่เทวรูปที่ใหญ่ที่สุด แต่มันใหญ่กว่านั้น ข้าพเจ้า ไม่อาจจะบูชาฮุบัลได้

สิ่งที่บ่งบอกว่า เทวรูปที่ถูกทำลายนั้นคือฮุบัล นั้นเป็นคำกล่าวของซุบัยร์ตามที่เขากล่าวแก่อะบูซุฟยานว่า "ฮุบัลซึ่งเจ้าภูมิใจ หน้าหนาในวันสมรภูมิลุฮุดนั้นแตกหักไปแล้ว" เขา-อะบูซุฟยาน-กล่าวว่า "ช่างเถอะ ไม่ต้องมาปรามาสข้า หากมีคนอื่นที่มีเชื้อเขาอยู่กับพระเจ้าของมุฮัมมัดละก็ มันก็ไม่ใช่เช่นนั้น"

ใน "ตีฟซีร์อัลกัชซาฟ" กล่าวว่า : ท่าน (อะลี) ได้โยนเทวรูปทั้งหมดทิ้งลงมา เหลือเทวรูปของเผ่าค่อซาอะฮ์ที่อยู่บน (หลังคา) อัลกะอ์บะฮ์ มันทำมาจากผลึกแก้วสีเหลือง ท่านศาสดากล่าวว่า "อะลีเอ๋ย โยนมันลงมา" แล้วท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลัลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลิสีวะซัลลิม) ก็ได้แบกเขา จนเขาป็นขึ้นไปได้ แล้วโยนมัน ลงมาจนแตกหัก ชาวมักกะฮ์ประหลาดใจมาก

14. พวกนั้นเข้าใจว่าไม่มีใครทำลายเทวรูปที่ใหญ่โตเช่นนั้นได้ด้วยวิธีการทางธรรมชาติ.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

พวกเขาพูดว่า "เราไม่เคยเห็นใครจะเก่งทางไสยเวทย์ยิ่งไปกว่ามุฮัมมัดอีกแล้ว" ¹⁴

ในหนังสือ "ค่อศออิศ์ลัฮร่อต็ลบะร่อเราะฮ์" ของเจ้าของ "ตีฟซ็ร้อลั๊กซซาฟ" (อิซซะมัคชะร็ี) ยังกล่าวเพิ่มเติมไว้ว่า : "(ท่านอะลี กล่าวว่) ฉันลงมาจาก (หลังคา) ด้านบนอัลกะอ์บะฮ์ ฉันผละจากที่นั่น ฉันและท่านศาสดาก็รีบเดิน เรากลัวว่าจะมีพวกกูร็อยซ์เห็นเรา" นี่คือ คำกล่าวของเขา และเป็นกรบ่งบอกว่ มันไม่ได้เกิดขึ้นใน "วันพิชิตมักกะฮ์" โปรดไต่รตรง

ครั้งที่สอง : ใน "วันพิชิตมักกะฮ์" อิซซะมัคชะร็ีรายงานไว้ "ตีฟซ็ร้อลั๊กซซาฟ" ว่ : รอบอาคารอัลกะอ์บะฮ์มีเทวรูปอยู่ 360 องค์ แต่ละเผ่าก็จะมีเทวรูปในนามเผ่าของพวกเขา

มีรายงานจากอิบนุอับบาสความว่ : แต่ละชนเผ่าก็จะมีเทวรูปประจำเผ่าของตน ซึ่งพวกเขาจะทำพิธีกรรมฮัจญ์และเชือดสัตว์พลีกับเทวรูปนั้น อัลกะอ์บะฮ์ได้ร้องเรียนไปยังพระผู้อภิบาลของตน อิซซะวะญ์ลัละ ว่ "โอ้พระผู้อภิบาล ไปจนถึงเมื่อไรที่เทวรูปเหล่านี้ ที่รายล้อมข้าพระองค์จะถูกเครพหูซ่านอกเหนือพระองค์เช่นนี้เรื่อยไป" อัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงดลวะห็ญมายังอาคารอัลกะอ์บะฮ์ว่ "ข้าจะบอก เจ้าถึงวาระครั้งใหม่ ข้าจะเติมเต็มเจ้าด้วยแก้มทั้งหลายที่กราบกราน ซุญูด พวกเขาจะแนบสีข้างชิดเจ้าเยี่ยงปีกของนกอินทรีย์ พวกเขาจะแนบชิดเจ้าเยี่ยงนกที่กกไข่ของมัน พวกเขาจะพรั่เสียงวิงวอนรายล้อมเจ้า"

ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คือลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลิส็วะฮ์ ซัลลัม) ได้เข้าไปข้างในอัลกะอ์บะฮ์ หลังจากที่ได้ส่งบิลาลไปพบอุษมาน บินอะบีฏอลิบะฮ์เพื่อเอากุญแจอัลกะอ์บะฮ์มาเปิด

ورفعناه مكانا عليا (مريم : 15)

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

สอดคล้องกับหลักฐานทางประวัติศาสตร์อื่นที่กล่าวว่า ท่านศาสดาได้ขอให้ท่านอิมามอะลี (อะลัยฮิสซะลาม) ทำศาสนกิจอันยิ่งใหญ่ประการหนึ่ง นั่นก็คือท่านยื่นให้เขาปืนไปบนบ่าของท่านขึ้นไปบนดาตฟ้าของอัลกะอ์บะฮ์ เขาได้ถอนเทวรูปแต่ละองค์จนกำแพงอัล กะอ์บะฮ์สะเทือน และขว้างมันลงมาจนแตกหัก

อะหมัด บินฮันบัล และอะบุนยูะอ์ลา อัลมุศอ์ลีใน "มุสนัด" ของเขาทั้งสอง อะนุบักร์ อัลค่อฎีบ ในหนังสือ "ตารีคบัฆดาต" มุฮัมมัด บินศ่อบาค์ อัชชะฮ์พะรอณีใน "อัลฟะฎออัล" อัลค่อฎีบ อัลค่อวาริซมีใน "อัรเราะอีน" อะนุอับดุลลอฮ์ อันนัจญีใน "อัลค่อค่ออิศ" รายงานไว้ และอะบัลมะฆอูฮ์ ค่อเปียห์ คนรับใช้ของท่านอิมามริฎอกล่าวว่ : ข้าพเจ้าได้ยืมท่านอิมามพูดถึงบิดาของท่านจากบรรพชนของท่านถึง พระดำรัสของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่ว่า **เราได้ยกสถานะอันสูงส่ง (ทางจิตวิญญาณ) แก่เขา** ¹⁵ นั่นท่านกล่าวว่า "ถูกประทานลงมาในคราวที่ท่าน อะลีอยู่บนหลังของท่านศาสดาเพื่อถอนรากถอนโคนเทวรูป"

ก่อดาโต๊ะรายงานจากอิบน์มุซัยยับ จากอะบุนุอัยเราะฮ์ ความว่า : ญาบิร บินอับดุลลอฮ์ อัลอันศอรীগ่าวแก่ข้าพเจ้าว่า เราเข้ามังกะฮ์พร้อมกับท่านศาสดา ในอาคารและรอบอาคารมีเทวรูป อยู่ 360 องค์ที่ถูกเคารพบูชานอกเหนือจากอัลลอฮ์ ท่านศาสนทูต แห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลีฮิวะซัลลิม) สั่งให้โยนมันลงมา ฉันก็ได้โยนมันทั้งหมดลงมาก่อนหน้าว่าคะมาบนอาคารหลังนั้นยังมีเทวรูปตัวสูงอีกองค์หนึ่ง เรียกกันว่า ฮุบัล ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิ วะอาลีฮิวะซัลลิม) มองไปที่ท่านอะมีร์ลมุอ์มินีน และกล่าวแก่เขาว่า "อะลีเอ๋ย ขึ้นขึ้นฉัน หรือจะให้ฉันขึ้นท่านเพื่อฉันจะได้โยนฮุบัล ลงมาจากหลังคา

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

อาคารนั้น" ฉัน-อะลี-กล่าวว่า "ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ขอรับ ให้ท่านชี้หลังฉันดีกว่า" เมื่อท่านศาสนทูตนั้น บนหลังฉัน ฉันไม่สามารถแบกท่านขึ้นได้เพราะความหนักของ (สถานะแห่งการแบกรับ) สารธรรม (ที่ท่านศาสนทูตมีอยู่) ฉันกล่าวว่า "ท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ขอรับให้ฉันชี้ท่านดีกว่า" ท่านยิ้มและลงมา ฉันก็ค่อยๆ ขึ้นชี้หลังท่าน และเมื่อฉันทรงตัวบนหลังท่านได้แล้ว ขอ สาบานต่อผู้ซึ่งแยกเมล็ดพันธุ์และเนรมิตชั้นฟ้า หากฉันปรารถนาที่จะสัมผัสชั้นฟ้าละก็ ฉันก็จะสัมผัสมันได้ด้วยมือของตนเอง แล้วฉัน ก็ได้โยนฮุบบ์ลงมาจากหลังคาอัลกะอ์บะฮ์" จากนั้นอัลลอฮ์ก็ทรง ประทานโอองการ และจงกล่าวว่า **"ความจริงได้มาแล้ว** หมายถึงคำกล่าวที่ว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์ มุฮัมมัดเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ **ความเท็จย่อมมลายสิ้นไป** หมายถึงความว่าการเคารพบูชาเทวรูปทั้งหลายได้จากไปแล้ว **แท้จริงแล้วความเท็จนั้นย่อมต้องถูกมลายสิ้นไป**" หมายถึงความว่า ได้มลายสิ้นไปแล้ว จากนั้นท่าน ศาสดาก็เข้าไปในอาคาร และนมาซ 2 ร็อกอะฮ์ที่นี่

ถึงแม้ว่าจะเป็นเหตุการณ์ 2 ครั้ง 2 ครา ทว่ามีบทรูปหนึ่งเดียวกันก็คือท่านอะลีขึ้นไปขึ้นบนบ่าของท่านศาสนทูต ผู้ยิ่งใหญ่ และทำลายเทวรูปและรูปปั้นที่อยู่บนอาคารอัลกะอ์บะฮ์จนแตก อันเป็นการประกาศปีแห่งการถือกำเนิดของอิสลาม และจัดการกับการเคารพบูชารูปปั้นและเทวรูปทั้งหลาย

20

บุคคลแรกที่ถือกำเนิดในมัสนะอิด และถูกสังหารในวิถีศาสนาในมัสนะอิด

ท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) คือทารกที่ถือกำเนิดในอัลกะอ์บะฮ์ (อัลบัยตุลฮะรออม) และถูกสังหารในวิถีศาสนาในมัสนะอิด อัลกุฟะฮ์ เริ่มต้นชีวิตในมัสนะอิดและสิ้นสุดชีวิตในมัสนะอิดเช่นกัน

ดังที่ทราบกันว่า ท่านถือกำเนิดในวันศุกร์ในบัยตุลฮะรออม ณ มหานครมักกะฮ์ และถูกสังหารในวิถีศาสนาในเช้ามีดวันศุกร์ ขณะที่กำลังกราบกรานซุญูดต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ในมัสนะอิดอัลกุฟะฮ์ นี่เป็นความประเสริฐที่ไม่มีผู้ใดก่อนหน้าท่านอย่างยิ่ง และไม่มีผู้ใดหลังท่านจะเข้าถึงได้

นักเขียนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งนามว่า อับบาส มะห์มูด อัลอิกอต ได้ชี้ชวนให้เห็นประเด็นดังกล่าวตามคำกล่าวของเขาที่ว่า :

ท่านอิมาม อะลียออกมาสู่โลกนี้และถูกสังหารในนามศาสนาตามที่ถูกบันทึกไว้แล้ว ณ หน้าผากของโลกนี้ ท่านออกมาจากที่นั่นและถูกสังหารในนาม ศาสนาตามที่ถูกบันทึกไว้แล้ว ณ เบื้องหน้าของโลกนี้ด้วยการถูกฟันด้วยดาบ รูปลักษณะของท่านคือสาระสำคัญที่ไม่อาจแยกออกจากผู้ครองรูปลักษณะนั้น เพราะมันคือรูปลักษณะของนักรู้ในวิถีทางแห่งอัลลอฮ์ด้วยมือ หัวใจ และปัญญา

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

หรือก็คืออุปนิสัยของผู้พลีตน ในวิถีทางแห่งพระเจ้านั่นเอง

จากนั้นเขาก็กล่าวอีกว่า : ยังจะมีการสิ้นสุดใดที่เสมอเหมือนผู้พลีตนเช่นนี้ในแง่ของวาระสุดท้าย ท่านถือกำเนิดมาในอัลกะอ์บะฮ์ ตามที่เรารู้กันดี ท่านถูกฟันในมัดฮุนิตตามความรู้ที่เรามี จะมีการเริ่มต้น และการสิ้นสุดใดนะหรือที่เสมอเหมือนชีวิตนั้นที่ซึ่งการเริ่มต้น และสิ้นสุดลงเช่นนี้

ชีวิตของท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) โดยรวมแล้ว ก็เพื่อ ศาสนา สารธรรมของท่านในห้วงที่ยังมีชีวิตอยู่นั้นก็คือการทำงานเพื่อรับใช้อิสลาม ปกป้องแนวความเชื่อ ยืนยันหลักการ และโครงสร้างของอิสลาม เสียสละตนอย่างสิ้นเหลือ และลมหายใจที่มีก็เพื่อการทำให้อัจฉริยะแห่งอัลลอฮ์นั้นสูงส่ง และถ้อยคำของผู้ปฏิบัติต้องตกต่ำ ที่เป็นเช่นนี้ก็ไปโดยความประเสริฐของการเพียรพยายามสู้และเสียสละตนของท่านศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ (คืออัลลัลลอฮุอะลียฮิ วะอาลีฮิวะซัลลิม) และการเข้ามามีส่วนร่วมเป็นหนึ่งในเดียวกันของสหายธรรม (ค่อฮาบะฮ์) ของท่าน แถวหน้าสุดของพวกเขาก็คือท่าน อะมีร์ลมุอ์มินีน อะลี บินอะบีฏอลิบนั่นเอง

ปัจฉิมบท

เมื่อเรากล่าวถึงคุณธรรม ความประเสริฐ และความก้าวล้ำนำหน้าของท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) ในทุกด้านนั้น ก็เป็นหน้าที่ของเราที่ควรปฏิบัติตามแนวทางอันจำเริญของท่าน เราก็จะได้เป็นผู้ล้ำนำหน้าในทุกด้านเช่นกัน นักเรียนนักศึกษาก็ควรล้ำนำหน้าในเรื่องการเรียนของเขา พนักงาน ข้าราชการ ก็ต้องล้ำนำหน้าในเรื่องการเอาจริงเอาจังและซื่อสัตย์สุจริตในหน้าที่การงาน พ่อค่านักธุรกิจ ก็ควรก้าวล้ำนำหน้าในการสร้างสรรค์องค์กรการกุศลเพื่อความก้าวหน้าทางสังคม นักการศาสนาก็ควรล้ำนำหน้าในการครองตน และวิถีอันเป็นแบบอย่างคนหนุ่มคนสาวก็ควรก้าวล้ำนำหน้าในการแสดงตนว่ามีศาสนาและปฏิบัติตนอย่างเคร่งครัด...ทุกองคาพยพในสังคมก็เช่นกัน

ผู้คนในสังคมควรนำหน้าในทุกด้านฉันใด สังคมก็ควรเป็นเช่นนั้น องค์กรในสังคมก็ควรนำหน้าในด้านการทำกุศล สถาปนาองค์กรการกุศลและโครงการอันหลากหลายในสังคมนั้น เราควรทำให้สังคมของเรามีความโดดเด่นในการทำกุศลกรรม สร้างศาสนสถานกลางการเรียนรู้ เพื่อให้สังคมนั้นเป็นสังคมที่พร้อมในด้านองค์ความรู้ และวัฒนธรรมอันดีงามที่สามารถบริหารจัดการ สังคมให้มีความก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไปสู่ความสำเร็จอันบริบูรณ์และพึงประสงค์นั่นเองถึงจะเป็นการทำให้การปฏิบัติตามท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) นั้นเห็นผลในเชิงปฏิบัติ ความรักและหลงใหลของเราที่มีต่อท่านอิมามอะลี (อะลียฮิสซะลาม) นั้นต้องไม่เพียงแค่ความรักที่ซ่อนอยู่ในใจเท่านั้น แต่เราจะต้องดำเนินตามวิถีปฏิบัติของท่าน โดยมีรูปจำลองที่จริยธรรมและแบบอย่างของท่าน ไม่ว่าจะมีความก้าวหน้าและแข่งขันกันในการทำกุศลกรรม ปฏิบัติดีมีคุณธรรม... อินชาอัลลอฮ์.

บรรณานุกรม

- ๑- خير ما ابتدئ به: القرآن الكريم.
- ๒- الأصفهاني، أبو بكر أحمد بن موسى بن مردويه (ت ٤١٠ هـ)، مناقب علي بن أبي طالب عليه السلام، دار الحديث للطباعة والنشر، قم، الطبعة الثالثة ١٤٢٩ هـ.
- ๓- الأمين، السيد محسن (ت ١٣٧١ هـ - ١٩٥٢ م)، أعيان الشيعة، حققه وأخرجه وعلق عليه: السيد حسن الأمين، دار التعارف للمطبوعات، بيروت - لبنان، الطبعة الخامسة ١٤١٨ هـ - ١٩٩٨ م.
- ๔- ابن الأثير، أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبد الكريم بن عبد الواحد الشيباني (ت ٦٣٠ هـ)، الكامل في التاريخ، راجعه وصححه: د. محمد يوسف الرقاق، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة الرابعة ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.
- ๕- ابن الأثير، أبو الحسن علي بن أبي الكرم محمد بن محمد بن عبد الكريم بن عبد الواحد الشيباني (ت ٦٣٠ هـ)، أسد الغابة في معرفة الصحابة، دار الكتاب العربي، بيروت - لبنان.
- ๖- ابن حجر، أحمد بن علي بن حجر العسقلاني، لسان الميزان، مؤسسة الأعلمي، بيروت، الطبعة الثانية ١٣٩٠ هـ - ١٩٧١ م.
- ๗- ابن سعد، أبو عبد الله محمد بن سعد بن منيع البصري البغدادي (ت ٢٣٠ هـ)، الطبقات الكبرى، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الأولى ١٤١٠ هـ - ١٩٩٠ م.

- ๘- ابن سيد الناس، محمد بن محمد بن أحمد اليعمري الربعي (ت ๗๓๔هـ)، عيون الأثر في فنون المغازي والشئائل والسير، مؤسسة عز الدين، بيروت، طبع عام ๑๔๐๙هـ - ๑๙๘๖م.
- ๙- ابن شعبة الحراني، أبو محمد الحسن بن علي بن الحسين، تحف العقول عن آل الرسول، مؤسسة الأعلمي للمطبوعات، بيروت، الطبعة الخامسة ๑๓๙๔هـ - ๑๙๗๔م.
- ๑๐- ابن شهر آشوب، أبو جعفر محمد بن علي السروي المازندراني (ت ๕๘๘هـ)، مناقب آل أبي طالب، تحقيق وفهرسة: د. يوسف البقاعي، دار الأضواء، بيروت - لبنان، الطبعة الثانية ๑๔๑๒هـ.
- ๑๑- ابن طاووس، أبو القاسم علي بن موسى بن جعفر بن محمد الحسيني (ت ๖๖๔هـ)، التحصين، مؤسسة دار الكتاب للطباعة والنشر، قم، الطبعة الأولى ๑๔๑๓هـ.
- ๑๒- ابن عساكر، علي بن الحسين بن هبة الله الدمشقي (ت ๕๗๓هـ)، تاريخ دمشق، دار التعارف، بيروت - لبنان، طبع عام ๑๙๗๐م.
- ๑๓- ابن كثير، أبو الفداء الحافظ ابن كثير الدمشقي (ت ๗๗๔هـ)، البداية والنهاية، اعتنى به: د. عبد الحميد هندراوي، المكتبة العصرية، بيروت - لبنان، طبع عام ๑๔๒๖هـ - ๒๐๐๕م.
- ๑๔- ابن هشام، أبو محمد عبد الملك بن هشام المعافري، المكتبة العصرية، بيروت - لبنان، طبع عام ๑๔๓๓هـ - ๒๐๐๒م.

- ๑๕ - البحراني، أبو المكارم هاشم بن سليمان بن إسماعيل الكتكاني التوبلاني (ت ١١٠٧ هـ)، غاية المرام و حجة الخصام في تعيين الإمام من طريق الخاص والعام، تحقيق: السيد علي عاشور، غير مذكور عدد الطبعة ولا تاريخ الطبع.
- ๑๖ - التميمي المغربي، أبو حنيفة النعمان بن محمد بن منصور بن أحمد (ت ٣٦٣ هـ)، شرح الأخبار، تحقيق: السيد محمد الحسيني الجلالي، مؤسسة النشر الإسلامي، قم.
- ๑๗ - التميمي المغربي، أبو حنيفة النعمان بن محمد بن منصور بن أحمد (ت ٣٦٣ هـ)، المناقب والمثالب، تحقيق: ماجد بن أحمد العطية، مؤسسة الأعلمي، بيروت، الطبعة الأولى ١٤٢٣ هـ - ٢٠٠٢ م.
- ๑๘ - التميمي المغربي، أبو حنيفة النعمان بن محمد بن منصور بن أحمد (ت ٣٦٣ هـ)، دعائم الإسلام، مؤسسة النور للمطبوعات، بيروت - لبنان، الطبعة الأولى ١٤٢٦ هـ - ٢٠٠٥ م.
- ๑๙ - الحلبي الشافعي، أبو الفرج نور الدين علي بن إبراهيم بن أحمد (١٠٤٤ هـ)، السيرة الحلبية، ضبطه وصححه: عبدالله محمد الخليلي، دار الكتب العلمية، بيروت، الطبعة الثالثة ٢٠٠٨ م.
- ๒๐ - الخوارزمي، الموفق بن أحمد بن محمد المكي (ت ٥٦٨ هـ)، المناقب، مؤسسة النشر الإسلامي، قم، الطبعة الخامسة ١٤٢٥ هـ.
- ๒๑ - الرضي، الشريف، مهج البلاغة للإمام علي بن أبي طالب، شرح الشيخ: محمد عبده، دار البلاغة، بيروت - لبنان،

الطبعة الرابعة ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م.

٢٢- الصالحي الشامي، محمد بن يوسف، سبل الهدى في سيرة خير العباد، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة الأولى ١٤١٤هـ.

٢٣- الصدوق، أبو جعفر محمد بن علي بن الحسين بن بابويه القمي (ت ٣٨١هـ)، التوحيد، صححه وعلق عليه: السيد هاشم الحسيني الطهراني، دار المعرفة، بيروت - لبنان، غير مذكور عدد الطبعة ولا تاريخها.

٢٤- الطبري، أبو جعفر محمد بن جرير (ت ٣١٠هـ)، تاريخ الطبري.. تاريخ الأمم والملوك، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة الثانية ١٤٢٤هـ - ٢٠٠٣م.

٢٥- الطوسي، أبو جعفر محمد بن الحسن بن علي (ت ٤٦٠هـ)، الأمالي، مؤسسة التاريخ العربي، بيروت، الطبعة الأولى ١٤٣٠هـ - ٢٠٠٩م.

٢٦- العاملي، جعفر مرتضى، الصحيح من سيرة النبي الأعظم، المركز الإسلامي للدراسات، بيروت - لبنان، الطبعة الخامسة ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م.

٢٧- العقاد، عباس محمود، عبقرية الإمام علي، دار الكتاب اللبناني، بيروت - لبنان، الطبعة الثانية ١٤١١هـ - ١٩٩١م.

٢٨- الفضلي، عبد الهادي، خلاصة علم الكلام، مركز الغدير للدراسات، بيروت - لبنان، الطبعة الثالثة ١٤٢٨هـ - ٢٠٠٧م.

- เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)
- ๒๙- القندوزي الحنفي، سليمان بن إبراهيم الحسيني البلخي،
 ينابيع المودة، مؤسسة الأعلمي للطبوعات، بيروت -
 لبنان، الطبعة الأولى ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م.
- ๓๐- الكليني، محمد بن يعقوب (ت ٣٢٩ هـ)، أصول الكافي،
 ضبطه و صححه وعلق عليه: الشيخ محمد جعفر شمس
 الدين، دار التعارف للطبوعات، بيروت - لبنان، طبع
 عام ١٤١٩ هـ - ١٩٩٨ م.
- ๓๑- المجلسي، محمد باقر بن محمد تقي، بحار الأنوار، مؤسسة
 أهل البيت، الطبعة الرابعة ١٤٠٩ هـ - ١٩٨٩ م.
- ๓๒- المرتضى، علي بن الحسين الموسوي العلوي (ت ٤٣٦ هـ)،
 أمالي المرتضى: غرر الفوائد ودرر القلائد، المكتبة العصرية،
 بيروت، الطبعة الأولى ١٤٢٥ هـ - ٢٠٠٤ م.
- ๓๓- المرعشي النجفي، السيد شهاب الدين (ت ١٤١١ هـ)،
 شرح إحقاق الحق، منشورات مكتبة آية الله العظمى
 المرعشي، قم، الطبعة الأولى ١٤١٥ هـ.
- ๓๔- المفيد، أبو عبدالله محمد بن محمد بن النعمان العكبري
 البغدادي (ت ٤١٣ هـ)، الإرشاد، مؤسسة التاريخ العربي،
 بيروت - لبنان، الطبعة الأولى، غير مذكور تاريخ الطبع.
- ๓๕- النسائي، أبو عبدالرحمن أحمد بن شعيب (ت ٣٠٣ هـ)،
 خصائص أمير المؤمنين علي بن أبي طالب، المكتبة العصرية،
 بيروت - لبنان، طبع عام ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣ م.

เกียรติยศอันล้ำหน้า 20 ประการของท่านอิมามอะลี บินอะบีฏอลิบ(อ.)

๓๖- النيسابوري، أبو عبدالله محمد بن عبدالله، المستدرک علی
الصحيحين، دار الكتب العلمية، بيروت - لبنان، الطبعة
الثانية ١٤٢٢هـ - ٢٠٠٢م.

๓๗- المتقي الهندي، علاء الدين علي المتقي بن حسام الدين، كنز
العمال في سنن الأقوال والأفعال، مؤسسة الرسالة، بيروت -
لبنان، طبع عام ١٤٠٩هـ - ١٩٨٩م، غير مذكور عدد الطبعة.

عشرون منقبة في أسبقية الإمام علي عليه السلام

الشيخ الدكتور عبدالله أحمد اليوسف